

Europeiska unionens officiella tidning

L 251

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången

16 september 2016

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1625 av den 14 september 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå ⁽¹⁾ 77
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1626 av den 14 september 2016 om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske 80

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1624

av den 14 september 2016

om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och d och artikel 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 25 och 26 juni 2015 efterlyste Europeiska rådet större ansträngningar för att hantera migrationsflödena mot unionens territorium, som saknar tidigare motstycke, på ett sammanhållet sätt, bland annat genom att stärka gränsförvaltningen för att bättre hantera ökande blandade migrationsflöden. Vid sitt informella möte om migration den 23 september 2015 betonade vidare stats- och regeringscheferna behovet av att ta itu med den dramatiska situationen vid de yttre gränserna och stärka kontrollerna där, särskilt genom ytterligare resurser till Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) och Europol, i form av personal och tekniska bidrag från medlemsstaterna.
- (2) Syftet med unionens politik rörande förvaltning av de yttre gränserna är att utveckla och genomföra europeisk integrerad gränsförvaltning på nationell nivå och unionsnivå, vilket är en förutsättning för den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. En europeisk integrerad gränsförvaltning är av central betydelse för att förbättra hanteringen av migrationen. Målet är att förvalta gränspassagerna vid de yttre gränserna effektivt och ta itu med migrationsutmaningarna och eventuella framtida hot vid dessa gränser och därigenom bidra till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag och säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen. Samtidigt är det nödvändigt att handla med full respekt för de grundläggande rättigheterna och på ett sätt som skyddar den fria rörligheten för personer inom unionen.

⁽¹⁾ EUT C 303, 19.8.2016, s. 109.⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 6 juli 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 september 2016.

- (3) Den europeiska integrerade gränsförvaltningen bygger på en fyrdelad modell för tillträdeskontroll och omfattar åtgärder i tredjeländer, till exempel inom ramen för den gemensamma viseringspolitiken, åtgärder i samarbete med angränsande tredjeländer, gränskontrollåtgärder vid de yttre gränserna, riskanalys och åtgärder med avseende på Schengenområdet och återvändande.
- (4) När den europeiska integrerade gränsförvaltningen genomförs bör överensstämmelse med andra politiska mål, däribland korrekt fungerande gränsöverskridande transporter, säkerställas.
- (5) För att säkerställa ett effektivt genomförande av europeisk integrerad gränsförvaltning bör en europeisk gräns- och kustbevakning inrättas. Den bör tilldelas de finansiella resurser och den personal och utrustning som krävs. Den europeiska gräns- och kustbevakningen bör omfatta Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*) samt nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter. I den funktionen kommer den att behöva gemensam användning av information, kapacitet och system på nationell nivå och byråns insatser på unionsnivå.
- (6) Den europeiska integrerade gränsförvaltningen bör genomföras som ett delat ansvar mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränsövervakningsinsatser till sjöss och andra gränskontrolluppgifter. Medan medlemsstaterna behåller det främsta ansvaret för förvaltningen av sina yttre gränser i eget och alla medlemsstaters intresse, bör byrån stödja tillämpningen av unionsåtgärder för förvaltningen av de yttre gränserna genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas insatser för att genomföra dessa åtgärder.
- (7) Europeisk integrerad gränsförvaltning påverkar inte kommissionens och medlemsstaternas respektive befogenheter på tullområdet, framför allt inte vad gäller kontroller, riskhantering och informationsutbyte.
- (8) Utformningen av politiken och lagstiftningen om kontroll av de yttre gränserna och återvändande, inklusive utvecklingen av en strategi för en europeisk integrerad gränsförvaltning, förblir unionsinstitutionernas ansvar. En nära samordning mellan byrån och dessa institutioner bör garanteras.
- (9) Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004⁽¹⁾. Alltsedan den byrån inledde sitt arbete den 1 maj 2005 har den framgångsrikt hjälpt medlemsstaterna med att genomföra operativa aspekter av förvaltningen av de yttre gränserna med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, riskanalys, informationsutbyte, förbindelser med tredjeländer och återvändande av personer som är föremål för ett beslut om återvändande.
- (10) Det är nödvändigt att effektivt övervaka gränspassagerna vid de yttre gränserna, hantera migrationsutmaningarna och eventuella framtida hot vid de yttre gränserna, säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen, värna Schengenrådets funktion och respektera den övergripande solidaritetsprincipen. Mot denna bakgrund är det nödvändigt att stärka förvaltningen av de yttre gränserna genom att bygga vidare på Frontex arbete och vidareutveckla Frontex till en byrå med delat ansvar för förvaltningen av de yttre gränserna.
- (11) Uppgifterna för Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser bör därför utvidgas. För att spegla dessa ändringar bör namnet ändras till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som även fortsättningsvis kommer att kallas Frontex. Den bör förbli samma juridiska person, med full kontinuitet i all sin verksamhet och alla sina förfaranden. Huvuduppgifterna för byrån bör vara att upprätta en teknisk och operativ strategi för genomförande av en integrerad gränsförvaltning på unionsnivå, att utöva tillsyn över hur gränskontrollen vid de yttre gränserna faktiskt fungerar, att ge teknisk och operativ förstärkning till medlemsstaterna med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, att säkerställa det praktiska genomförandet av åtgärder i situationer som kräver brådskan och åtgärder vid de yttre gränserna, att tillhandahålla tekniskt och operativt stöd i samband med efterforsknings- och räddningsinsatser för personer i sjönöd samt att organisera, samordna och genomföra återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.
- (12) Byrån bör utföra sina uppgifter utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (13) Byrån bör utföra sina uppgifter utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter på försvarsområdet.
- (14) Som motvikt till byråns utökade uppgifter och befogenheter bör det införas ett stärkt skydd av de grundläggande rättigheterna och ökade möjligheter att utkräva ansvar.
- (15) Medlemsstaterna bör kunna fortsätta det operativa samarbetet med andra medlemsstater och/eller tredjeländer vid de yttre gränserna, däribland militära insatser i brottsbekämpande syfte, i den mån detta samarbete är förenligt med byråns insatser.
- (16) Byrån förlitar sig på samarbete med medlemsstaterna för att kunna utföra sina uppgifter på ett verkningsfullt sätt. Det är därför viktigt att byrån och medlemsstaterna agerar lojalt och i vederbörlig tid utbyter korrekt information. Ingen medlemsstat bör vara förpliktad att lämna information vars röjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.
- (17) Medlemsstaterna bör också, i sitt eget och andra medlemsstaters intresse, föra in data i de europeiska databaserna. De bör även säkerställa att alla data är korrekta och uppdaterade och erhållna och införda på ett lagenligt sätt.
- (18) Byrån bör utveckla en allmän och individuellt anpassad riskanalys som bygger på en gemensam integrerad modell för riskanalys, som bör användas av byrån själv och av medlemsstaterna. Byrån bör, även på grundval av uppgifter från medlemsstaterna, tillhandahålla lämplig information om alla aspekter av relevans för europeisk integrerad gränsförvaltning, i synnerhet gränskontroll, återvändande, tredjelandsmedborgares irreguljära sekundära förflyttning inom unionen, förebyggande av gränsöverskridande brottslighet, däribland hjälp till obehörig gränspassage, människohandel, terrorism och hot av hybrid art, samt situationen i angränsande tredjeländer, så att det blir möjligt att vidta lämpliga åtgärder eller att hantera identifierade hot och risker för att förbättra den integrerade förvaltningen av de yttre gränserna.
- (19) Byrån bör, med tanke på sin verksamhet vid de yttre gränserna, bidra till att förebygga och avslöja allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism, om det är lämpligt för byrån att agera och om den har fått relevant information genom sin verksamhet. Byrån bör samordna sin verksamhet med Europol, såsom ansvarig byrå för att stödja och stärka medlemsstaternas insatser och deras samarbete när det gäller att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet som berör två eller fler medlemsstater. Gränsöverskridande brottslighet förutsätter med nödvändighet en gränsöverskridande dimension. En sådan gränsöverskridande dimension kännetecknar brott med direkt koppling till obehörig passage av de yttre gränserna, inklusive människohandel eller smuggling av migranter. Artikel 1.2 i rådets direktiv 2002/90/EG ⁽¹⁾ tillåter emellertid att medlemsstaterna inte inför påföljder för fall där syftet med handlandet är att ge humanitärt stöd till migranter.
- (20) I en anda av delat ansvar bör byrån ha till uppgift att regelbundet övervaka förvaltningen av de yttre gränserna. Byrån bör säkerställa lämplig och effektiv övervakning inte bara genom riskanalys, informationsutbyte och det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur), utan även genom att experter från dess egen personal är närvarande i medlemsstaterna. Byrån bör därför ha möjlighet att utplacera sambandsmän i medlemsstaterna under en period då sambandsmännen rapporterar till den verkställande direktören. Sambandsmännens rapport bör ingå i sårbarhetsanalysen.
- (21) Byrån bör utföra en sårbarhetsanalys, baserad på objektiva kriterier, för att bedöma vilken kapacitet och beredskap medlemsstaterna har när det gäller att hantera de utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna. Denna bör inbegripa en bedömning av medlemsstaternas utrustning, infrastruktur, personal, budget och finansiella resurser samt deras beredskapsplanering för eventuella kriser vid de yttre gränserna. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att avhjälpa alla eventuella brister som fastställs vid denna bedömning. Den verkställande direktören bör identifiera vilka åtgärder som bör vidtas och lämna en rekommendation till den berörda medlemsstaten. Den verkställande direktören bör också ange inom vilken tid åtgärderna bör vidtas. Om de nödvändiga åtgärderna inte vidtas inom utsatt tid, bör ärendet överlämnas till styrelsen för vidare beslut.
- (22) Om byrån inte snabbt erhåller korrekt information som är nödvändig för att genomföra en sårbarhetsanalys bör den kunna beakta detta vid sårbarhetsanalysen, såvida det inte redovisas vederbörligen motiverade skäl för att hålla inne med uppgifterna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse (EUT L 328, 5.12.2002, s. 17).

- (23) Byrån bör organisera lämpligt tekniskt och operativt stöd till medlemsstaterna, för att stärka deras kapacitet att genomföra sina skyldigheter med avseende på kontrollen av de yttre gränserna och hantera utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna till följd av olaglig invandring eller gränsöverskridande brottslighet. Detta stöd bör inte påverka relevanta nationella myndigheters behörighet att inleda brottsutredningar. Byrån bör därför på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ organisera och samordna gemensamma insatser för en eller flera medlemsstater och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter liksom nödvändig teknisk utrustning. Den får även utplacera experter ur sin egen personal.
- (24) I situationer med specifika och oproportionella utmaningar vid de yttre gränserna bör byrån på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ organisera och samordna snabba gränsinsatser och utplacera både europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från en reserv för snabba insatser och teknisk utrustning. Snabba gränsinsatser bör under en begränsad tid tillhandahålla förstärkning i situationer som kräver omedelbara åtgärder och en sådan insats skulle utgöra en effektiv åtgärd. För att säkerställa att sådana insatser fungerar effektivt bör medlemsstaterna ställa ett lämpligt antal gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal till förfogande för reserven för snabba insatser och tillhandahålla nödvändig teknisk utrustning. Byrån och den berörda medlemsstaten bör komma överens om en operativ plan.
- (25) Om en medlemsstat står inför specifika och oproportionella migrationsutmaningar vid särskilda områden av dess yttre gränser som kännetecknas av stora inkommande blandade migrationsflöden, bör medlemsstaterna kunna förlita sig på teknisk och operativ förstärkning. Sådan förstärkning bör tillhandahållas i hotspot-områden av stödgrupper för migrationshantering. Dessa grupper bör bestå av experter från medlemsstaterna som ska utplaceras av byrån och Easo samt från byrån, Europol eller andra relevanta unionsbyråer. Byrån bör bistå kommissionen med samordningen mellan de olika byråerna på plats.
- (26) Medlemsstaterna bör säkerställa att myndigheter som kan förväntas få ta emot ansökningar om internationellt skydd, som till exempel polisen, gränsbevakningstjänstemän, invandringsmyndigheter och personal vid förvarsenheter har relevant information. De bör även säkerställa att dessa myndigheters personal erhåller nödvändig utbildning som är lämplig i förhållande till deras uppgifter och ansvar och instruktioner om att upplysa sökande om var och hur ansökningar om internationellt skydd kan lämnas in.
- (27) I hotspot-områden bör de olika byråerna och medlemsstaterna verka inom ramen för sina respektive uppdrag och befogenheter. Kommissionen bör i samarbete med övriga relevanta byråer säkerställa att verksamheten i hotspot-områdena är förenlig med det relevanta unionsregelverket, inbegripet det gemensamma europeiska asylsystemet och de grundläggande rättigheterna.
- (28) Om kontrollen av den yttre gränsen blir så ineffektiv att Schengenområdet sätt att fungera äventyras, antingen därför att en medlemsstat inte vidtar nödvändiga åtgärder i enlighet med en sårbarhetsanalys eller därför att en medlemsstat som står inför specifika och oproportionella utmaningar vid de yttre gränserna inte har begärt tillräckliga stödåtgärder från byrån eller inte genomför dessa åtgärder, bör unionen reagera enhetligt, snabbt och effektivt. För att minska dessa risker och säkerställa bättre samordning på unionsnivå bör kommissionen lämna rådet ett förslag till beslut som identifierar vilka åtgärder som ska genomföras av byrån och som uppställer krav på att den berörda medlemsstaten samarbetar med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder. Eftersom de åtgärder som ska beslutas kan vara politiskt känsliga och sannolikt berör nationella verkställighets- och ingripande befogenheter, bör rådet tilldelas genomförandebefogenheter att anta ett sådant beslut. Byrån bör fastställa vad som krävs för det praktiska genomförandet av de åtgärder som anges i rådets beslut. Den bör därefter utarbeta en operativ plan tillsammans med den berörda medlemsstaten. Om en medlemsstat inte rättar sig efter rådsbeslutet inom 30 dagar och inte samarbetar med byrån vid genomförandet av åtgärderna i beslutet, bör kommissionen kunna utlösa det särskilda förfarandet vid exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399⁽¹⁾. Förordning (EU) 2016/399 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (29) Byrån bör förfoga över den utrustning och personal som behöver utplaceras vid gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser. När snabba gränsinsatser inleds på begäran av en medlemsstat eller i en situation som kräver brådsnande åtgärder, bör byrån därför kunna utplacera, i medlemsstaterna, europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från en reserv för snabba insatser, vilken bör utgöras av en fast styrka, bestående av gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal. Det bör finnas minst 1 500 gränsbevakningstjänstemän

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

och annan relevant personal i reserven. Utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från reserven för snabba insatser bör när så är nödvändigt omedelbart kompletteras med ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter.

- (30) I bilaga I fastställs medlemsstaternas bidrag till reserven för snabba insatser på grundval av utfästelser mot bakgrund av omständigheterna vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande. Om dessa omständigheter ändras avsevärt och strukturellt, inklusive när ett beslut om upphävande av kontrollerna av medlemsstaternas inre gränser, enligt bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, har fattats, bör kommissionen föreslå lämpliga ändringar av den bilagan.
- (31) Eftersom utrustning och personal bör kunna utplaceras snabbt, i synnerhet i områden längs de yttre gränserna som står inför stora och plötsliga inkommande migrationsflöden, bör byrån också kunna utplacera egen teknisk utrustning, som den bör förvärva själv eller tillsammans med en medlemsstat. Denna tekniska utrustning bör ställas till byråns förfogande på dess begäran av de medlemsstater där utrustningen är registrerad. Byrån bör även förvalta en reserv med teknisk utrustning, som tillhandahålls av medlemsstaterna på grundval av byråns fastställda behov, kompletterad med transportmedel och operativ utrustning som förvärvats av medlemsstaterna inom ramen för Fonden för inre säkerhets särskilda åtgärder.
- (32) Den 15 oktober 2015 efterlyste Europeiska rådet en utvidgning av Frontex uppdrag när det gäller återvändande till att även innefatta rätten att organisera gemensamma insatser för återvändande på eget initiativ och en förstärkning av dess roll när det gäller anskaffandet av resehandlingar för personer som är föremål för ett beslut om återvändande.
- (33) Byrån bör öka stödet till medlemsstaterna för att återbördta tredjelandsmedborgare i överensstämmelse med unionens återvändandepolitik och med hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾. Byrån bör i synnerhet samordna och organisera återvändandeinsatser från en eller flera medlemsstater samt organisera och genomföra återvändandeinterventioner för att stärka systemet för återvändande i medlemsstater som behöver teknisk och operativ förstärkning för att kunna fullgöra sin skyldighet att återbördta tredjelandsmedborgare i enlighet med det direktivet.
- (34) Byrån bör, med full respekt för de grundläggande rättigheterna, tillhandahålla medlemsstaterna nödvändigt stöd när det gäller att organisera återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner för personer som är föremål för ett beslut om återvändande. Den bör inte pröva skälen för medlemsstaters beslut om återvändande. Byrån bör även, i samarbete med myndigheterna i de berörda tredjeländerna, bistå medlemsstaterna i att anskaffa resehandlingar för återvändande.
- (35) Stödet till medlemsstaterna när det gäller att genomföra återvändandeförfaranden bör omfatta tillhandahållande av praktisk information om mottagande tredjeländer som är relevant för genomförandet av denna förordning, såsom tillhandahållande av kontaktuppgifter eller annan logistisk information som är nödvändig för ett smidigt genomförande av återvändandeinsatserna. När det gäller att fatta beslut om återvändande bör byrån inte delta i tillhandahållandet av information till medlemsstaterna om mottagande tredjeländer.
- (36) En eventuell överenskommelse mellan en medlemsstat och ett tredjeland fritar inte byrån eller medlemsstaterna från de skyldigheter som följer av unionsrätten eller internationell rätt, särskilt inte vad gäller iakttagandet av principen om *non-refoulement*.
- (37) Byrån bör inrätta reserver med övervakare av återvändande med tvång, eskortörer vid återvändande med tvång och återvändandexperter som ställs till förfogande av medlemsstaterna och som ska utplaceras under återvändandeinsatser och utgöra en del av särskilt anpassade europeiska interventionsenheter för återvändande som utplaceras i återvändandeinterventioner. Reserverna bör omfatta personal med särskild sakkunskap om skydd av barn. Byrån bör ge denna personal nödvändig utbildning.
- (38) I enlighet med internationella rättsinstrument, såsom Förenta Nationernas konvention om barnets rättigheter, ska alla individer under 18 år betraktas som barn enligt denna förordning. Barnets bästa bör sättas i främsta rummet i samband med byråns verksamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (39) Särskilda bestämmelser bör gälla för den personal som är inblandad i återvändanderelaterad verksamhet, med angivande av deras uppgifter, befogenheter och ansvarsområden. Särskilda anvisningar bör också utarbetas beträffande chefspiloters befogenheter och utvidgningen av den straffrättsliga jurisdiktionen för det land där ett flygplan är registrerat i enlighet med internationell luftfartsrätt, särskilt Tokyokonventionen om brott och vissa andra handlingar begångna ombord på luftfartyg.
- (40) Byrån bör ta fram särskilda utbildningsverktyg, bland annat särskild utbildning om skydd av barn. Den bör erbjuda utbildning på unionsnivå för nationella instruktörer för gränsbevakningspersonal. Den bör även erbjuda bl.a. tjänstemän vid de behöriga nationella myndigheterna kompletterande utbildningskurser och seminarier rörande uppgifter i samband med integrerad gränsförvaltning. Detta bör omfatta utbildning i relevant unionsrätt och internationell rätt och om grundläggande rättigheter. Byrån bör få anordna utbildning i samarbete med medlemsstaterna och tredjeländer på deras territorium.
- (41) Byrån bör följa och bidra till den utveckling inom forskning som är av betydelse för europeisk integrerad gränsförvaltning. Den bör sprida information om sådan utveckling till Europaparlamentet, medlemsstaterna och kommissionen.
- (42) Ett faktiskt genomförande av en integrerad förvaltning av de yttre gränserna kräver att medlemsstaterna regelbundet, snabbt och på ett tillförlitligt sätt utbyter information. Byrån bör utveckla och sköta informationssystem som underlättar ett sådant utbyte i enlighet med unionens dataskyddslagstiftning. Det är viktigt att medlemsstaterna utan dröjsmål förser byrån med den fullständiga och korrekta information som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.
- (43) Byrån får, i syfte att utföra sitt uppdrag och i den omfattning som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter, samarbeta med unionens institutioner, organ och byråer samt med internationella organisationer i frågor som omfattas av denna förordning, inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts i enlighet med unionsrätten och unionens politik. Dessa samarbetsavtal bör ha förhandsgodkänts av kommissionen.
- (44) Nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter är ansvariga för en lång rad uppgifter som kan omfatta sjösäkerhet, sjöfartsskydd samt efterforsknings- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroller, tullkontroller, allmän brottsbekämpning och miljöskydd till havs. Byrån, Europeiska fiskerikontrollbyrån, som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 768/2005 ⁽¹⁾, och Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽²⁾, bör därför stärka sitt samarbete såväl med varandra som med de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter för att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden och stödja konsekventa och kostnadseffektiva åtgärder. Synergier mellan de olika aktörerna i havsmiljön bör vara i linje med den europeiska strategin för integrerad gränsförvaltning och den europeiska strategin för sjöfartsskydd.
- (45) Genomförandet av denna förordning påverkar inte fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna i enlighet med fördragen eller medlemsstaternas skyldigheter enligt internationella konventioner, såsom Förenta nationernas havsrättskonvention, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, den internationella sjöräddningskonventionen, den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg, den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, samt andra relevanta internationella sjöfartsinstrument.
- (46) Byrån bör underlätta och främja tekniskt och operativt samarbete mellan medlemsstater och tredjeländer inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser. I detta sammanhang bör den samordna operativt samarbete mellan medlemsstater och tredjeländer i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna, utplacera sambandsmän i tredjeländer och samarbeta med myndigheterna i tredjeländer när det gäller återvändande, inbegripet i fråga om anskaffande av resehandlingar. I samarbetet med tredjeländer bör byrån och medlemsstaterna alltid iaktta unionsrätten, inbegripet de grundläggande rättigheterna och principen om *non-refoulement*. De ska även göra detta när samarbetet med tredjeländer äger rum på dessa länders territorier. För att öka insynen och möjligheterna att utkräva ansvar bör byrån i sin årsrapport redogöra för samarbetet med tredjeländer.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

- (47) Den europeiska gräns- och kustbevakningen, som inbegriper byrån och medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, bör fullgöra sina uppgifter med full respekt för de grundläggande rättigheterna, särskilt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, relevant internationell rätt, däribland Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, konventionen angående flyktingars rättsliga ställning samt skyldigheter i fråga om rätten till internationellt skydd, i synnerhet principen om *non-refoulement*, FN:s havsrättskonvention, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss och den internationella sjöräddningskonventionen. I enlighet med unionsrätten och dessa instrument bör byrån bistå medlemsstaterna vid efterforsknings- och räddningsinsatser för att skydda och rädda liv närhelst och varhelst det krävs.
- (48) Med tanke på att byrån har fått fler uppgifter bör den vidareutveckla och genomföra en strategi för att övervaka och säkerställa skyddet för de grundläggande rättigheterna. I detta syfte bör byrån se till att ombudet för grundläggande rättigheter får tillräckliga resurser och den personal som svarar mot ombudets uppdrag och storlek. Ombudet för grundläggande rättigheter bör ha tillgång till all sådan information som han eller hon behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter. Byrån bör använda sin roll för att aktivt främja tillämpning av unionens regelverk avseende förvaltningen av de yttre gränserna, bland annat när det gäller respekten för grundläggande rättigheter och internationellt skydd.
- (49) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och som återspeglas i *stadgan*. Denna förordning syftar framför allt till att säkerställa full respekt för den mänskliga värdigheten, rätten till liv, rätten till frihet och säkerhet, rätten till skydd av personuppgifter, asylrätten, rätten till ett effektivt rättsmedel, barns rättigheter, förbudet mot tortyr och annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt förbudet mot människohandel. Vidare syftar förordningen till att främja tillämpningen av principen om icke-diskriminering och principen om *non-refoulement*.
- (50) Denna förordning bör inrätta ett system för klagomål till byrån i samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter, för att skydda respekten för de grundläggande rättigheterna i all verksamhet vid byrån. Detta bör utformas som ett administrativt system där ombudet för grundläggande rättigheter ansvarar för handläggning av klagomål till byrån i enlighet med rätten till god förvaltning. Ombudet för grundläggande rättigheter bör bedöma om klagomålet kan tas upp till prövning, registrera klagomål som kan tas upp till prövning, vidarebefordra alla registrerade klagomål till den verkställande direktören, vidarebefordra klagomål som avser medlemmar i enheterna till hemmedlemsstaten samt registrera byråns eller medlemsstatens uppföljning. Detta system bör vara effektivt och säkerställa att klagomål följs upp på rätt sätt. Systemet för klagomål bör inte påverka tillgången till administrativa medel och rättsmedel och inte utgöra ett villkor för utnyttjande av sådana medel. Brottsutredningar bör utföras av medlemsstaterna. För att öka insynen och möjligheterna att utkräva ansvar bör byrån i sin årsrapport redogöra för systemet för klagomål. Den bör särskilt behandla antalet klagomål som den mottagit, de typer av kränkningar av grundläggande rättigheter som aktualiserats, de berörda insatserna och, när det är möjligt, de uppföljningsåtgärder som byrån och medlemsstaterna vidtagit.
- (51) Byrån bör vara oberoende i tekniska och operativa frågor och självbestämmande i rättsligt, administrativt och finansiellt hänseende. Därför är det nödvändigt och lämpligt att den är ett unionsorgan som har ställning som juridisk person och utövar de genomförandebefogenheter som följer av denna förordning.
- (52) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädare i en styrelse för att utöva kontroll över byrån. Styrelsen bör, om möjligt, vara sammansatt av operativa chefer för de nationella myndigheter som har ledningsansvar för gränsbevakningstjänstemän eller deras företrädare. För att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete bör samtliga parter som är representerade i styrelsen arbeta för att begränsa omsättningen av sina företrädare. Styrelsen bör ha de befogenheter som krävs för att fastställa byråns budget, kontrollera dess genomförande, anta lämpliga finansiella regler, utarbeta öppna förfaranden för byråns beslutsfattande samt utse den verkställande direktören och den vice verkställande direktören. Byrån bör styras och arbeta med beaktande av principerna i den gemensamma strategi för unionens decentraliserade organ som godkändes av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 19 juli 2012.

- (53) För att garantera att byrån är oberoende bör den ha en fristående budget, där inkomsterna främst kommer från ett bidrag från unionen. Unionens budgetförfarande bör gälla för unionens bidrag och för alla andra bidrag från unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten.
- (54) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ bör tillämpas fullt ut på byrån, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾.
- (55) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽³⁾ bör tillämpas på byrån. Byrån bör vara så öppen som möjligt med sin verksamhet, utan att det därigenom blir svårare att nå målen med insatserna. Byrån bör offentliggöra information om all sin verksamhet. Den bör även säkerställa att allmänheten och alla berörda parter snabbt får information om dess arbete.
- (56) Byrån bör också rapportera om sin verksamhet till Europaparlamentet och till rådet i största möjliga utsträckning.
- (57) All behandling av personuppgifter som utförs av byrån inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 45/2001 ⁽⁴⁾.
- (58) All behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽⁵⁾. I fall där uppgiftsbehandlingen är nödvändig främst för att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen, framför allt inom ramen för de åtgärder avseende övervakning av migrationsflöden och riskanalys, behandling av personuppgifter som samlats in under gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba gränsinsatser och av stödgrupper för migrationshantering, eller inom ramen för samarbetet med unionsinstitutioner, -organ och -byråer samt med internationella organisationer, är rådets rambeslut 2008/977/RIF ⁽⁶⁾ tillämpligt. All behandling av personuppgifter bör vara förenlig med principerna om nödvändighet och proportionalitet.
- (59) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att utveckla och genomföra ett system med integrerad förvaltning av de yttre gränserna för att säkerställa Schengenrådets funktion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan samordning utan snarare, på grund av avsaknaden av kontroller vid de inre gränserna och med tanke på de stora migrationsutmaningarna vid de yttre gränserna, behovet av att effektivt övervaka passagera över dessa gränser och att bidra till en hög nivå av inre säkerhet inom unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (60) De yttre gränser som avses i denna förordning är de på vilka bestämmelserna i avdelning II i förordning (EU) 2016/399 är tillämpliga, vilka omfattar Schengenmedlemsstaternas yttre gränser i enlighet med protokoll 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁶⁾ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

- (61) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ⁽²⁾. Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island och Konungariket Norge om villkoren för dessa staters deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser ⁽³⁾ innehåller bestämmelser om dessa staters deltagande i byråns verksamhet, däribland bestämmelser om finansiella bidrag och personal.
- (62) När det gäller Schweiz, utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁵⁾.
- (63) När det gäller Liechtenstein, utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁶⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁷⁾.
- (64) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, om villkoren för dessa staters deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser ⁽⁸⁾ innehåller bestämmelser om dessa staters deltagande i byråns verksamhet, däribland bestämmelser om ekonomiska bidrag och personal.
- (65) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket, ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (66) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ⁽⁹⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 188, 20.7.2007, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁸⁾ EUT L 243, 16.9.2010, s. 4.

⁽⁹⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EUT L 131, 1.6.2000, s. 43).

- (67) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽¹⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (68) Byrån bör underlätta organisationen av specifik verksamhet där medlemsstaterna får använda sig av sakkunskap och resurser vilka Irland och Förenade kungariket kan vilja ställa till deras förfogande, på villkor som ska fastställas från fall till fall av styrelsen. I detta syfte får företrädare för Irland och Förenade kungariket inbjudas att närvara vid styrelsens sammanträden så att de till fullo kan delta i förberedelserna av sådan specifik verksamhet.
- (69) En motsättning föreligger mellan Konungariket Spanien och Förenade kungariket om gränsdragningen kring Gibraltar.
- (70) Den uppskjutna tillämpningen av denna förordning på Gibraltars gränser medför ingen ändring av de berörda staternas respektive ståndpunkt.
- (71) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav sitt yttrande den 18 mars 2016 ⁽²⁾.
- (72) Syftet med denna förordning är att ändra och utöka bestämmelserna i förordning (EG) nr 2007/2004, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 ⁽³⁾ samt rådets beslut 2005/267/EG ⁽⁴⁾. Eftersom ett stort antal väsentliga ändringar genomförs bör dessa rättsakter av tydlighetsskäl ersättas och upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Europeisk gräns- och kustbevakning

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas en europeisk gräns- och kustbevakning som ska säkerställa europeisk integrerad förvaltning vid de yttre gränserna för att uppnå en effektiv förvaltning av gränspassagera vid de yttre gränserna. Detta inbegriper hantering av migrationsutmaningar och eventuella framtida hot vid dessa gränser, varigenom man bidrar till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, för att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet inom unionen med full respekt för de grundläggande rättigheterna och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *yttre gränser*: yttre gränser enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2016/399, på vilka avdelning II i den förordningen är tillämplig,
2. *gränskontroll*: gränskontroll enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) 2016/399,

⁽¹⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽²⁾ EUT C 186, 25.5.2016, s. 10.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter (EUT L 199, 31.7.2007, s. 30).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2005/267/EG av den 16 mars 2005 om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (EUT L 83, 1.4.2005, s. 48).

3. *gränsbevakningstjänsteman*: gränsbevakningstjänsteman enligt definitionen i artikel 2.14 i förordning (EU) 2016/399,
4. *europiska gräns- och kustbevakningsenheter*: enheter med gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal från deltagande medlemsstater, däribland gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal som utstationerats av medlemsstaterna som nationella experter vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån för att utplaceras vid gemensamma insatser och snabba gränsinsatser samt inom ramen för stödgrupper för migrationshantering,
5. *värdmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken en gemensam insats, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats eller en återvändandeintervention äger rum, eller från vilken den utgår, eller i vilken en stödgrupp för migrationshantering utplaceras,
6. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken en medlem i en europeisk gräns- och kustbevakningsenhet är gränsbevakningstjänsteman eller ingår i annan relevant personal,
7. *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som deltar i en gemensam insats, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats, en återvändandeintervention eller en utplacering av en stödgrupp för migrationshantering genom att tillhandahålla teknisk utrustning, gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal som utplaceras för att ingå i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, samt en medlemsstat som deltar i återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner genom att tillhandahålla teknisk utrustning eller personal men som inte är en värdmedlemsstat,
8. *medlem i enheterna*: en medlem i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna eller i enheter med personal som arbetar med återvändande och deltar i återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner,
9. *stödgrupp för migrationshantering*: en grupp av experter som ger medlemsstaterna teknisk och operativ förstärkning i hotspot-områden och som består av experter från medlemsstaterna som utplaceras av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska stödkontoret för asylfrågor samt av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol eller andra relevanta unionsbyråer,
10. *hotspot-område*: ett område i vilket värdmedlemsstaten, kommissionen, relevanta unionsbyråer och deltagande medlemsstater samarbetar i syfte att hantera en befintlig eller potentiell oproportionell migrationsutmaning som kännetecknas av en betydande ökning av antalet migranter som anländer till de yttre gränserna,
11. *återvändande*: återvändande enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG,
12. *beslut om återvändande*: administrativa eller rättsliga avgöranden eller handlingar, enligt vilka en tredjelandsborgares vistelse är olaglig, vilka ålägger eller fastställer en skyldighet att återvända och vilka är förenliga med direktiv 2008/115/EG,
13. *person som är föremål för ett beslut om återvändande*: en tredjelandsborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som är föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats av en medlemsstat,
14. *återvändandeinsats*: en insats som samordnas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och innefattar teknisk och operativ förstärkning från en eller flera medlemsstater genom vilken personer som är föremål för ett beslut om återvändande, från en eller flera medlemsstater, återvänder antingen med tvång eller frivilligt,
15. *återvändandeintervention*: en verksamhet varigenom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån tillhandahåller medlemsstaterna teknisk och operativ förstärkning genom att utplacera europeiska interventionsenheter för återvändande i medlemsstaterna och organisera återvändandeinsatser,
16. *gränsöverskridande brottslighet*: allvarlig brottslighet som har en gränsöverskridande dimension och som begås vid eller längs de yttre gränserna eller som har samband med dessa.

Artikel 3

Europeisk gräns- och kustbevakning

1. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*) och medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, ska utgöra den europeiska gräns- och kustbevakningen.

2. Byrån ska, genom ett styrelsebeslut baserat på ett förslag från den verkställande direktören, fastställa en teknisk och operativ strategi för europeisk integrerad gränsförvaltning. Byrån ska, när det är motiverat, ta hänsyn till medlemsstaternas specifika situation, särskilt deras geografiska läge. Denna strategi ska vara förenlig med artikel 4. Den ska främja och stödja genomförandet av europeisk integrerad gränsförvaltning i samtliga medlemsstater.

3. De nationella myndigheterna med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, ska fastställa sina nationella strategier för integrerad gränsförvaltning. De nationella strategierna ska vara förenliga med artikel 4 och den strategi som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 4

Europeisk integrerad gränsförvaltning

Europeisk integrerad gränsförvaltning ska bestå av följande:

- a) Gränskontroll, däribland åtgärder för att underlätta laglig gränspassage och vid behov åtgärder för att förebygga och avslöja gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism, samt åtgärder i samband med hänvisning av personer som behöver, eller önskar ansöka om, internationellt skydd.
- b) Efterforsknings- och räddningsinsatser för personer i sjönöd, inledda och utförda i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 ⁽¹⁾ och internationell rätt, som äger rum i situationer som kan uppkomma under gränsövervakningsinsatser till sjöss.
- c) Analys av risker för den inre säkerheten och analys av hot som kan påverka funktionen eller säkerheten vid de yttre gränserna.
- d) Samarbete mellan medlemsstater med stöd och samordning av byrån.
- e) Samarbete mellan medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränskontroll eller andra uppgifter som utförs vid gränsen samt mellan relevanta unionsinstitutioner, organ och -byråer; detta omfattar även regelbundet informationsutbyte med hjälp av befintliga verktyg för informationsutbyte, till exempel det europeiska gränsövervakningssystemet (nedan kallat *Eurosur*), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 ⁽²⁾.
- f) Samarbete med tredjeländer på de områden som omfattas av den här förordningen, med särskild inriktning på grannländer och sådana tredjeländer som enligt riskanalyserna kan utgöra ursprungsländer och/eller transiteringsländer för olaglig invandring.
- g) Tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet som har anknytning till gränskontroll och som utformats för att vidta åtgärder mot olaglig invandring och motverka gränsöverskridande brottslighet på ett bättre sätt.
- h) Återvändande av tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat.
- i) Användning av den senaste tekniken, däribland stora informationssystem.
- j) Ett system för kvalitetskontroll, särskilt utvärderingsmekanismen för Schengen och eventuella nationella mekanismer, för att säkerställa att unionslagstiftningen om gränsförvaltning genomförs.
- k) Solidaritetsmekanismer, särskilt instrument för unionsfinansiering.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 189, 27.6.2014, s. 93).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

*Artikel 5***Delat ansvar**

1. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska genomföra europeisk integrerad gränsförvaltning som ett delat ansvar mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränsövervakningsinsatser till sjöss och andra gränskontrolluppgifter. Medlemsstaterna ska alltså vara huvudansvariga för att förvalta sina avsnitt av de yttre gränserna.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa förvaltningen av sina yttre gränser i eget och alla medlemsstaters gemensamma intresse, i full överensstämmelse med unionsrätten och i enlighet med den tekniska och operativa strategi som avses i artikel 3.2 samt i nära samarbete med byrån.
3. Byrån ska stödja tillämpningen av unionsåtgärder rörande förvaltningen av de yttre gränserna genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas arbete när det gäller att genomföra dessa åtgärder och när det gäller återvändande.

*KAPITEL II***Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån***Avsnitt 1***Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns uppgifter***Artikel 6***Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån**

1. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska vara det nya namnet på Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, som inrättats genom förordning (EG) nr 2007/2004. Dess verksamhet ska bygga på den här förordningen.
2. För att säkerställa en konsekvent europeisk integrerad gränsförvaltning ska byrån underlätta och effektivisera tillämpningen av befintliga och framtida unionsåtgärder avseende förvaltningen av de yttre gränserna, i synnerhet kodexen om Schengengränserna, som inrättats genom förordning (EU) 2016/399.
3. Byrån ska bidra till att unionsrätten, däribland unionens regelverk avseende grundläggande rättigheter, tillämpas kontinuerligt och enhetligt överallt vid alla yttre gränser. Byråns bidrag ska omfatta utbyte av god praxis.

*Artikel 7***Ansvarighet**

Byrån ska vara ansvarig inför Europaparlamentet och rådet i enlighet med denna förordning.

Artikel 8

Uppgifter

1. Byrån ska fullgöra följande uppgifter, för att bidra till att gränskontroll och återvändande håller en effektiv, hög och enhetlig nivå:
 - a) Övervaka migrationsflöden och utföra riskanalyser i alla frågor som rör integrerad gränsförvaltning.
 - b) Utföra en sårbarhetsanalys, inbegripet en bedömning av vilken kapacitet och beredskap medlemsstaterna har när det gäller att hantera hot och utmaningar vid de yttre gränserna.
 - c) Övervaka förvaltningen av de yttre gränserna genom byråns sambandsmän i medlemsstaterna.
 - d) Bistå medlemsstaterna i situationer som kräver teknisk och operativ förstärkning vid de yttre gränserna, genom att samordna och organisera gemensamma insatser, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krissituationer och sjöräddning i enlighet med unionsrätten och internationell rätt.
 - e) Bistå medlemsstaterna i situationer som kräver teknisk och operativ förstärkning vid de yttre gränserna genom att inleda snabba gränsinsatser vid de yttre gränserna i medlemsstater som står inför specifika och oproportionella utmaningar, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krissituationer och sjöräddning i enlighet med unionsrätten och internationell rätt.
 - f) Tillhandahålla medlemsstaterna och tredjeländer tekniskt och operativt stöd i enlighet med förordning (EU) nr 656/2014 och internationell rätt i samband med efterforsknings- och räddningsinsatser för personer i sjönöd som kan uppkomma under gränsövervakningsinsatser till sjöss.
 - g) Inrätta och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, däribland en reserv för snabba insatser; de ska utplaceras vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupper för migrationshantering.
 - h) Inrätta en reserv med teknisk utrustning som ska utplaceras vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser, inom ramen för stödgrupper för migrationshantering samt vid återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.
 - i) Inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden
 - i) utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter samt teknisk utrustning för att tillhandahålla stöd för screening, intervjuer för informationsinhämtning (*debriefing*), identifiering och upptagande av fingeravtryck,
 - ii) inrätta ett förfarande för hänvisning och tillhandahållande av inledande information till personer som behöver, eller önskar ansöka om, internationellt skydd, i samarbete med Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) och nationella myndigheter,
 - j) stödja utvecklingen av tekniska standarder för utrustning, i synnerhet för taktisk befälsnivå, kontroll och kommunikation samt teknisk övervakning för att säkerställa kompatibilitet på unionsnivå och nationell nivå,
 - k) utplacera nödvändig utrustning och gränsbevakningstjänstemän samt annan relevant personal från reserven för snabba insatser för det praktiska genomförandet av åtgärder som är nödvändiga i situationer vilka kräver brådskande åtgärder vid de yttre gränserna,
 - l) bistå medlemsstaterna i situationer som kräver teknisk och operativ förstärkning för att genomföra skyldigheten att återbördna personer som är föremål för ett beslut om återvändande, bland annat genom att samordna eller anordna återvändandeinsatser,
 - m) inom de berörda byråernas respektive uppdrag samarbeta med Europol och Eurojust och bistå medlemsstaterna i situationer som kräver teknisk och operativ förstärkning vid de yttre gränserna i kampen mot organiserad gränsöverskridande brottslighet och terrorism,
 - n) inrätta reserver med övervakare vid återvändande med tvång, eskortörer vid återvändande med tvång och återvändandeexperter,

- o) inrätta och utplacera europeiska interventionsenheter för återvändande vid återvändandeinterventioner,
- p) bistå medlemsstaterna med utbildning av nationella gränsbevakningstjänstemän, annan relevant personal och återvändandexperter, inklusive genom att fastställa gemensamma utbildningsstandarder,
- q) delta i utveckling och förvaltning av forsknings- och innovationsverksamhet av betydelse för kontroll och övervakning av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik, samt utveckla pilotprojekt i frågor som omfattas av denna förordning,
- r) i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 och rambeslut 2008/977/RIF utveckla och hantera informationssystem som gör det möjligt att snabbt och säkert utbyta information om framväxande risker vid förvaltningen av de yttre gränserna, olaglig invandring samt återvändande, i nära samarbete med kommissionen, unionsorgan och unionsbyråer samt det europeiska migrationsnätverket, vilket inrättats genom rådets beslut 2008/381/EG ⁽¹⁾,
- s) tillhandahålla nödvändigt stöd för att utveckla och driva Eurosur och, när så är lämpligt, för att utveckla ett gemensamt gränssnitt för informationsutbyte, inbegripet kompatibilitet mellan systemen, särskilt genom att utveckla, upprätthålla och samordna Eurosur-ramverket i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013,
- t) samarbeta med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån inom deras respektive uppdrag för att stödja de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter i enlighet med artikel 53, genom att tillhandahålla tjänster, information, utrustning och utbildning samt genom att samordna multifunktionella insatser,
- u) bistå medlemsstaterna och tredjeländer i deras tekniska och operativa samarbete i frågor som omfattas av denna förordning.

2. Medlemsstaterna får fortsätta med operativt samarbete med andra medlemsstater och/eller tredjeländer när detta samarbete är förenligt med byråns uppgifter. Medlemsstaterna ska avhålla sig från all verksamhet som kan äventyra byråns arbete eller dess mål. Medlemsstaterna ska underrätta byrån om detta operativa samarbete med andra medlemsstater och/eller tredjeländer vid de yttre gränserna samt i fråga om återvändande. Den verkställande direktören ska regelbundet och minst en gång om året underrätta styrelsen i dessa frågor.

3. Byrån ska på eget initiativ kommunicera om frågor som omfattas av dess uppdrag. Den ska tillhandahålla allmänheten korrekt och utförlig information om sin verksamhet.

Kommunikationen får inte inverka negativt på de uppgifter som avses i punkt 1, särskilt inte genom att röja operativ information som, om den offentliggjordes, skulle äventyra målen med insatserna. Kommunikationen ska genomföras utan att det påverkar tillämpningen av artikel 50 och i enlighet med de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som antagits av styrelsen.

Avsnitt 2

Övervakning och förebyggande av kriser

Artikel 9

Skyldighet att samarbeta lojalt

Byrån och medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, ska vara skyldiga att samarbeta lojalt och utbyta information.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2008/381/EG av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk (EUT L 131, 21.5.2008, s. 7).

*Artikel 10***Skyldighet att utbyta information**

För att kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning – och i synnerhet för att byrån ska kunna övervaka migrationsflödena till och inom unionen, göra riskanalyser och ta fram sårbarhetsanalysen – ska byrån och de nationella myndigheterna med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter, i enlighet med denna förordning och annan relevant unionsrätt och nationell rätt om utbyte av information, i vederbörlig tid och på korrekt sätt dela med sig av all nödvändig information.

*Artikel 11***Övervakning av migrationsflöden och riskanalys**

1. Byrån ska övervaka migrationsflödena till och inom unionen, utvecklingstendenser och andra eventuella utmaningar vid unionens yttre gränser. I detta syfte ska byrån, genom ett styrelsebeslut baserat på ett förslag av den verkställande direktören, fastställa en gemensam integrerad modell för riskanalys, som ska användas av byrån och medlemsstaterna. Den ska också genomföra sårbarhetsanalysen i enlighet med artikel 13.
2. Byrån ska utarbeta allmänna riskanalyser – som ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen i enlighet med artikel 50 – och särskilt anpassade riskanalyser för operativ verksamhet.
3. De riskanalyser som byrån utarbetar ska omfatta alla aspekter av relevans för europeisk integrerad gränsförvaltning i syfte att utveckla ett förvarningssystem.
4. Medlemsstaterna ska förse byrån med all nödvändig information om situationen, utvecklingstendenser och eventuella hot vid de yttre gränserna samt i fråga om återvändande. Medlemsstaterna ska regelbundet, eller på byråns begäran, förse byrån med all relevant information, såsom statistiska och operativa uppgifter som samlats in i samband med genomförandet av Schengenregelverket och information som hämtats från analysskiktet i den nationella situationsbild som upprättats i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013.
5. Resultaten av riskanalysen ska i vederbörlig tid och på korrekt sätt överlämnas till styrelsen.
6. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till riskanalysen när de planerar sina insatser och sin verksamhet vid de yttre gränserna och sin verksamhet i fråga om återvändande.
7. Byrån ska ta hänsyn till resultaten av den gemensamma integrerade modellen för riskanalys när den utarbetar gemensamma läroplaner för utbildningen av gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återvändande.

*Artikel 12***Sambandsmän i medlemsstaterna**

1. Byrån ska säkerställa regelbunden övervakning av alla medlemsstaters förvaltning av de yttre gränserna genom byråns sambandsmän.

Byrån får besluta att en sambandsman täcker upp till fyra medlemsstater som ligger nära varandra geografiskt.

2. Den verkställande direktören ska bland byråns personal utse experter som ska utplaceras som sambandsmän. På grundval av en riskanalys och efter samråd med de berörda medlemsstaterna ska den verkställande direktören lägga fram ett förslag om utplaceringens typ och villkoren för den, om den medlemsstat eller region i vilken en sambandsman kan utplaceras samt om möjliga uppgifter som inte omfattas av punkt 3. Förslaget från den verkställande direktören ska godkännas av styrelsen. Den verkställande direktören ska underrätta den berörda medlemsstaten om vem som utsetts och ska tillsammans med medlemsstaten fastställa var utplaceringen ska ske.

3. Sambandsmännen ska agera för byråns räkning och ska främja samarbete och dialog mellan byrån och de nationella myndigheterna med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter. Sambandsmännen ska särskilt göra följande:

- a) Fungera som förbindelselänk mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning och återvändande, däribland kustbevakningar i den mån de utför gränskontrolluppgifter.
- b) Stödja den insamling av information som byrån behöver för övervakning av olaglig invandring och riskanalyser enligt artikel 11.
- c) Stödja den insamling av information som avses i artikel 13 och som byrån behöver för att göra sårbarhetsanalysen.
- d) Övervaka de åtgärder som medlemsstaterna vidtar vid gränssnitt som tilldelats en hög påverkansgrad enligt förordning (EU) nr 1052/2013.
- e) Bidra till att främja tillämpningen av unionens regelverk för förvaltningen av de yttre gränserna, bland annat när det gäller respekten för grundläggande rättigheter.
- f) Om möjligt, hjälpa medlemsstaterna att utarbeta sina beredskapsplaner för gränsförvaltning.
- g) Underlätta kommunikationen mellan medlemsstaten och byrån och dela med sig av relevant information från byrån till medlemsstaten, inklusive information om pågående insatser.
- h) Regelbundet rapportera till den verkställande direktören om situationen vid de yttre gränserna och om den berörda medlemsstatens kapacitet att effektivt hantera situationen vid de yttre gränserna samt rapportera om verkställigheten av återvändandeinsatser gentemot relevanta tredjeländer.
- i) Övervaka de åtgärder som medlemsstaten vidtar i situationer som kräver brådskande åtgärder vid de yttre gränserna i enlighet med artikel 19.

Om de rapporter från sambandsmännen som avses i led h ger anledning till oro avseende en eller flera aspekter av relevans för den berörda medlemsstaten, informeras den sistnämnda utan dröjsmål av den verkställande direktören.

4. Vid tillämpning av punkt 3 ska sambandsmännen, i överensstämmelse med nationella bestämmelser och unionsbestämmelser om säkerhet och dataskydd,

- a) få information från den nationella samordningscentralen och den nationella situationsbild som upprättats i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013,
- b) hålla regelbunden kontakt med nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontrolluppgifter, och informera en kontaktpunkt som utsetts av den berörda medlemsstaten.

5. Sambandsmannens rapport ska ingå i den sårbarhetsanalys som avses i artikel 13. Rapporten ska översändas till den berörda medlemsstaten.

6. Sambandsmännen ska vid utförandet av sina uppgifter ta emot instruktioner endast från byrån.

Artikel 13

Sårbarhetsanalys

1. Byrån ska, genom beslut av styrelsen baserat på ett förslag från den verkställande direktören, fastställa en gemensam metod för sårbarhetsanalyser. Denna ska inbegripa objektiva kriterier mot bakgrund av vilka byrån ska utföra sårbarhetsanalysen, samt uppgift om dessa analysers frekvens och om hur senare sårbarhetsanalyser ska utföras.

2. Byrån ska övervaka och bedöma tillgången till teknisk utrustning, system, kapacitet, resurser, infrastruktur och personal med adekvat kompetens och utbildning i medlemsstaterna som krävs för gränskontroll. Den ska göra detta som en förebyggande åtgärd på grundval av en riskanalys som utarbetats i enlighet med artikel 11.3. Byrån ska utföra sådan övervakning och göra en sådan bedömning minst en gång per år, såvida inte den verkställande direktören på grundval av riskbedömningar eller en tidigare sårbarhetsanalys beslutar annat.

3. På begäran av byrån ska medlemsstaterna lämna information om teknisk utrustning, personal och, i den mån det är möjligt, de ekonomiska resurser som på nationell nivå är tillgängliga för gränskontroll. Medlemsstaterna ska även, på byråns begäran, lämna information om sina beredskapsplaner för gränsförvaltning.

4. Syftet med sårbarhetsanalysen är att byrån ska bedöma vilken kapacitet och beredskap medlemsstaterna har när det gäller att hantera kommande utmaningar, däribland befintliga och framtida hot och utmaningar vid de yttre gränserna, att identifiera eventuella omedelbara följder vid de yttre gränserna och följder för Schengenområdet funktion på längre sikt, särskilt för de medlemsstater som står inför specifika och oproportionella utmaningar, samt att bedöma medlemsstaternas kapacitet att bidra till den reserv för snabba insatser som avses i artikel 20.5. Denna analys hindrar inte tillämpningen av utvärderingsmekanismen för Schengen.

Inom ramen för denna analys ska byrån beakta medlemsstaternas kapacitet att utföra alla gränsförvaltningsuppgifter, inklusive deras kapacitet att hantera det stora antal människor som kan komma att anlända till deras territorier.

5. Resultatet av sårbarhetsanalysen ska överlämnas till de berörda medlemsstaterna. De berörda medlemsstaterna får lämna synpunkter på analysen.

6. Vid behov ska den verkställande direktören i samråd med den berörda medlemsstaten lämna en rekommendation om nödvändiga åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten och den tid inom vilken åtgärderna ska genomföras. Den verkställande direktören ska uppmana de berörda medlemsstaterna att vidta de nödvändiga åtgärderna.

7. Den verkställande direktören ska basera åtgärderna i rekommendationen till de berörda medlemsstaterna på resultatet av sårbarhetsanalysen, med beaktande av byråns riskanalys, den berörda medlemsstatens synpunkter och resultatet av utvärderingsmekanismen för Schengen.

Dessa åtgärder bör syfta till att undanröja de sårbarheter som identifierats i analysen så att medlemsstaterna kan höja sin beredskap för att möta kommande utmaningar genom att stärka eller förbättra sin kapacitet och tekniska utrustning och sina system, resurser och beredskapsplaner.

8. Om en medlemsstat inte genomför de nödvändiga åtgärderna enligt rekommendationen inom den tidsfrist som avses i punkt 6 i denna artikel ska den verkställande direktören överlämna ärendet till styrelsen och underrätta kommissionen. Styrelsen ska på den verkställande direktörens förslag anta ett beslut om nödvändiga åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten och den tidsfrist inom vilken åtgärderna ska genomföras. Styrelsens beslut ska vara bindande för medlemsstaten. Om medlemsstaten inte genomför åtgärderna inom den tid som föreskrivits i beslutet ska styrelsen underrätta rådet och kommissionen, och ytterligare åtgärder kan vidtas i enlighet med artikel 19.

9. Resultatet av sårbarhetsanalysen ska regelbundet och minst en gång per år överföras till Europaparlamentet, rådet och kommissionen, i enlighet med artikel 50.

Avsnitt 3

Förvaltning av de yttre gränserna

Artikel 14

Byråns åtgärder vid de yttre gränserna

1. En medlemsstat får begära byråns stöd i arbetet med att genomföra sina skyldigheter i fråga om kontrollen av de yttre gränserna. Byrån ska även vidta åtgärder i enlighet med artikel 19.
2. Byrån ska organisera lämpligt tekniskt och operativt stöd till värdmedlemsstaten och får, i enlighet med relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland principen om *non-refoulement*, vidta en eller flera av följande åtgärder:
 - a) Samordna gemensamma insatser för en eller flera medlemsstater och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter.
 - b) Organisera snabba gränsinsatser och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från reserven för snabba insatser, samt vid behov ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter.
 - c) Samordna verksamhet för en eller flera medlemsstater och tredjeländer vid de yttre gränserna, däribland gemensamma insatser tillsammans med angränsande tredjeländer.
 - d) Utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden.
 - e) Inom ramen för de insatser som anges i leden a, b och c i denna punkt och i enlighet med förordning (EU) nr 656/2014 och internationell rätt tillhandahålla medlemsstater och tredjeländer tekniskt och operativt stöd i samband med efterforsknings- och räddningsinsatser för personer i sjönöd som kan uppkomma under gränsövervakningsinsatser till sjöss.
 - f) Utplacera egna experter och medlemmar i de enheter som utstationerats av medlemsstaterna vid byrån för att stödja de behöriga nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna under lämplig tid.
 - g) Utplacera teknisk utrustning.
3. Byrån ska finansiera eller medfinansiera den verksamhet som avses i punkt 2 ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.
4. Om byrån har betydande ytterligare finansiella behov på grund av en situation vid de yttre gränserna ska den utan dröjsmål underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta.

Artikel 15

Inledande av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser vid de yttre gränserna

1. En medlemsstat får begära att byrån inleder gemensamma insatser för att bemöta kommande utmaningar, däribland olaglig invandring, befintliga eller framtida hot vid dess yttre gränser eller gränsöverskridande brottslighet, eller för att tillhandahålla teknisk och operativ förstärkning när de genomför sina skyldigheter i fråga om kontrollen av de yttre gränserna.
2. På begäran av en medlemsstat som står inför en situation med specifika och oproportionella utmaningar, särskilt om ett stort antal tredjelandsmedborgare kommer till vissa ställen vid den yttre gränsen och utan tillstånd försöker ta sig in på medlemsstatens territorium, får byrån utplacera en snabb gränsinsats under begränsad tid på den värdmedlemsstatens territorium.

3. Den verkställande direktören ska utvärdera, godkänna och samordna förslag till gemensamma insatser som läggs fram av medlemsstaterna. Gemensamma insatser och snabba gränsinsatser ska föregås av en uttömmande, tillförlitlig och aktuell riskanalys så att byrån kan fastställa en prioritetsordning för de föreslagna gemensamma insatserna och de snabba gränsinsatserna, med hänsyn till påverkan på yttre gränsavsnitt i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013 och tillgängliga resurser.

4. Den verkställande direktören ska med utgångspunkt i resultatet av sårbarhetsanalysen och med hänsyn till byråns riskanalys och analyskiktet i den europeiska situationsbild som upprättats i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013 rekommendera den berörda medlemsstaten att inleda och genomföra gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser. Byrån ska ställa sin tekniska utrustning till förfogande för värdmedlemsstaten eller deltagande medlemsstater.

5. Målen med en gemensam insats eller snabb gränsinsats kan uppnås inom ramen för en multifunktionell insats. Dessa insatser kan omfatta kustbevakningsuppgifter och förebyggande av gränsöverskridande brottslighet, inbegripet kampen mot smuggling av migranter eller människohandel, samt migrationsförvaltning, inbegripet identifiering, registrering, intervjuer för informationsinhämtning (*debriefing*) och återvändande.

Artikel 16

Operativ plan för gemensamma insatser

1. För att förbereda en gemensam insats ska den verkställande direktören i samarbete med värdmedlemsstaten upprätta en förteckning över den tekniska utrustning och personal som behövs, med hänsyn till värdmedlemsstatens tillgängliga resurser. Med utgångspunkt i dessa uppgifter ska byrån fastställa ett paket för teknisk och operativ förstärkning samt kapacitetsuppbyggnad som ska tas med i den operativa planen.

2. Den verkställande direktören ska utarbeta en operativ plan för gemensamma insatser vid de yttre gränserna. Den verkställande direktören och värdmedlemsstaten ska, i samråd med de deltagande medlemsstaterna, komma överens om den operativa planen, i vilken det ska redogöras för de organisatoriska och förfarandemässiga aspekterna av den gemensamma insatsen.

3. Den operativa planen ska vara bindande för byrån, värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Den ska omfatta alla aspekter som bedöms nödvändiga för genomförandet av den gemensamma insatsen, inbegripet följande:

- a) En beskrivning av situationen med uppgifter om utplaceringens upplägg och mål, inklusive det operativa ändamålet.
- b) Den planerade längden på den gemensamma insatsen.
- c) Det geografiska område där den gemensamma insatsen ska genomföras.
- d) En beskrivning av uppgifterna och ansvarsområdena, även vad gäller respekten för de grundläggande rättigheterna, och särskilda anvisningar för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, bland annat om tillåtna databassökningar samt de tjänstevapen och den ammunition och utrustning som tillåts i värdmedlemsstaten.
- e) De europeiska gräns- och kustbevakningsenheternas sammansättning samt utplaceringen av annan relevant personal.
- f) Bestämmelser om befäl och kontroll, däribland namn och grad för de gränsbevakningstjänstemän i värdmedlemsstaten som ansvarar för samarbetet med medlemmarna i enheterna och byrån, i synnerhet namn och grad för de gränsbevakningstjänstemän som för befäl under utplaceringstiden samt enhetsmedlemmarnas plats i befälsordningen.
- g) Den tekniska utrustning som ska utplaceras under den gemensamma insatsen, inbegripet särskilda krav, såsom användningsvillkor, begärd personal, transport och annan logistik samt finansiella bestämmelser.
- h) Detaljerade bestämmelser om byråns omedelbara rapportering av händelser till styrelsen och till relevanta nationella myndigheter.
- i) Ett system för rapportering och utvärdering med riktmärken för utvärderingsrapporten, även vad gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna, och sista datum för inlämnande av den slutliga utvärderingsrapporten.

- j) I fråga om operativa insatser till havs, specifika uppgifter om tillämpningen av relevant jurisdiktion och lagstiftning i det geografiska område där den gemensamma insatsen ska äga rum, inbegripet hänvisningar till nationell rätt, internationell rätt och unionsrätt om ingripande, sjöräddning och landsättning. Den operativa planen ska i det avseendet upprättas i enlighet med förordning (EU) nr 656/2014.
 - k) Villkoren för samarbete med tredjeländer, andra unionsorgan och unionsbyråer eller internationella organisationer.
 - l) Förfaranden som hänvisar personer i behov av internationellt skydd, offer för människohandel, ensamkommande barn och personer i utsatta situationer till behöriga nationella myndigheter för lämpligt stöd.
 - m) Förfaranden för att ta emot och till byrån överlämna klagomål rörande alla personer som deltar i en gemensam insats eller snabb gränsinsats, inbegripet värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal och medlemmar i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter med påstående om eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter under deras deltagande i en gemensam insats eller snabb gränsinsats.
 - n) Logistiska arrangemang, inbegripet information om arbetsförhållanden och omgivningen i de områden där den gemensamma insatsen beräknas äga rum.
4. Den operativa planen får ändras eller anpassas endast med den verkställande direktörens och värdmedlemsstatens godkännande, efter samråd med de deltagande medlemsstaterna. Byrån ska omedelbart skicka en kopia av den ändrade eller anpassade operativa planen till de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 17

Förfarande för att inleda en snabb gränsinsats

1. En begäran från en medlemsstat om inledande av en snabb gränsinsats ska innehålla en beskrivning av situationen, eventuella mål och beräknade behov. Den verkställande direktören får vid behov omedelbart skicka experter från byrån för att bedöma situationen vid den berörda medlemsstatens yttre gränser.
2. Den verkställande direktören ska omedelbart underrätta styrelsen om en medlemsstats begäran om en snabb gränsinsats.
3. När den verkställande direktören fattar beslut om en medlemsstats begäran ska han eller hon ta hänsyn till byråns riskanalyser, analysskiktet i den europeiska situationsbild som upprättats i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013 och resultatet av den sårbarhetsanalys som avses i artikel 13 samt all annan relevant information som den berörda medlemsstaten eller någon annan medlemsstat lämnat.
4. Den verkställande direktören ska fatta beslut om begäran om inledande av en snabb gränsinsats inom två arbetsdagar från den dag då begäran mottogs. Den verkställande direktören ska samtidigt skriftligen underrätta den berörda medlemsstaten och styrelsen om beslutet. I beslutet ska anges de huvudsakliga skälen för beslutet.
5. Om den verkställande direktören beslutar att inleda en snabb gränsinsats ska han eller hon utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från reserven för snabba insatser i enlighet med artikel 20.5 och reserven med utrustning för snabba insatser i enlighet med artikel 39.7, samt vid behov besluta om omedelbar förstärkning via en eller flera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter i enlighet med artikel 20.8.
6. Den verkställande direktören ska tillsammans med värdmedlemsstaten upprätta en sådan operativ plan som avses i artikel 16.3 omedelbart, och under alla omständigheter senast tre arbetsdagar efter beslutsdatumet.
7. Så snart den operativa planen överenskommits och tillhandahållits medlemsstaterna ska den verkställande direktören skriftligen anmoda medlemsstaterna att omedelbart utplacera de gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som ingår i reserven för snabba insatser. Den verkställande direktören ska ange antal och profiler för gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som varje medlemsstat ska ställa till förfogande ur reserven för snabba insatser.

8. Samtidigt med den utplacering som avses i punkt 7 och, vid behov, för att säkra omedelbar förstärkning av de gräns- och kustbevakningsenheter som utplacerats ur reserven för snabba insatser, ska den verkställande direktören underrätta medlemsstaterna om det antal och profilerna för ytterligare gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som ska utplaceras. Denna underrättelse ska göras skriftligen till de nationella kontaktpunkterna och ska även ange när utplaceringen ska äga rum. De ska även erhålla ett exemplar av den operativa planen.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att det antal och de profiler för gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som avsatts till reserven för snabba insatser omedelbart ställs till byråns förfogande för att garantera en komplett utplacering i enlighet med artikel 20.5 och 20.7. Medlemsstaterna ska också ställa ytterligare gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal ur den nationella reserven till förfogande i enlighet med artikel 20.8.

10. Utplaceringen av reserven för snabba insatser ska äga rum senast fem arbetsdagar efter den dag då den verkställande direktören och värdmedlemsstaten kom överens om den operativa planen. Utplacering av ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter ska ske vid behov, inom sju arbetsdagar från den dag då reserven för snabba insatser placerades ut.

11. Om reserven för snabba insatser utplaceras ska den verkställande direktören, i samråd med styrelsen, omedelbart överväga prioritetsordningen vad gäller byråns pågående och planerade gemensamma insatser vid andra yttre gränser för att möjliggöra en eventuell resursomfördelning till de områden vid de yttre gränserna där förstärkt utplacering behövs som mest.

Artikel 18

Stödgrupper för migrationshantering

1. En medlemsstat som står inför oproportionella migrationsutmaningar i vissa hotspot-områden vid dess yttre gränser som kännetecknas av stora inkommande blandade migrationsflöden kan begära teknisk och operativ förstärkning från stödgrupper för migrationshantering. Medlemsstaten ska lämna in en begäran om förstärkning och en behovsbedömning till byrån och andra relevanta unionsbyråer, i synnerhet Easo och Europol.

2. I samordning med andra relevanta unionsbyråer ska den verkställande direktören bedöma en medlemsstats begäran om förstärkning och dess behovsbedömning i syfte att utarbeta ett komplett förstärkningspaket bestående av olika verksamheter som samordnas av relevanta unionsbyråer med den berörda medlemsstatens samtycke.

3. Kommissionen ska, i samarbete med värdmedlemsstaten och de relevanta byråerna, fastställa villkoren för samarbete vid hotspot-området och ansvara för samordningen av verksamheterna i stödgrupperna för migrationshantering.

4. Den tekniska och operativa förstärkningen från de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, de europeiska interventionsenheterna för återvändande och experter från byråns personal inom ramen för stödgrupperna för migrationshantering kan omfatta följande:

- a) Att med full respekt för de grundläggande rättigheterna tillhandahålla stöd i samband med screening av tredjelandsmedborgare som anländer till de yttre gränserna, bland annat genom identifiering, registrering och intervjuer för informationsinhämtning (*debriefing*) samt, på medlemsstatens begäran, upptagande av tredjelandsmedborgares fingeravtryck, och tillhandahålla information om syftet med dessa förfaranden.
- b) Att tillhandahålla inledande information till personer som vill söka internationellt skydd och att hänvisa dem till den berörda medlemsstatens behöriga nationella myndigheter eller Easo.
- c) Att tillhandahålla tekniskt och operativt stöd i fråga om återvändande, däribland förberedelse och organisation av återvändandeinsatser.

5. Stödgrupperna för migrationshantering ska vid behov omfatta personal med särskild sakkunskap om skydd av barn, människohandel, skydd mot könsrelaterad förföljelse och/eller grundläggande rättigheter.

Artikel 19

Situationer vid de yttre gränserna som kräver brådskande åtgärder

1. Om kontrollen av de yttre gränserna blir så ineffektiv att Schengenområdets funktion riskerar att äventyras därför att

a) en medlemsstat inte vidtar nödvändiga åtgärder i enlighet med ett sådant beslut av styrelsen som avses i artikel 13.8, eller

b) en medlemsstat som står inför specifika och oproportionella utmaningar vid de yttre gränserna antingen inte har begärt tillräckliga stödåtgärder från byrån enligt artikel 15, 17 eller 18 eller inte gör det som krävs för att genomföra åtgärder enligt dessa artiklar,

får rådet, på grundval av ett förslag från kommissionen, utan dröjsmål anta ett beslut genom en genomförandeakt i vilken åtgärder som ska genomföras av byrån för att minska dessa risker identifieras och i vilken det uppställs krav på att den berörda medlemsstaten ska samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder. Kommissionen ska samråda med byrån innan den lägger fram sitt förslag.

2. Om det uppstår en situation som kräver brådskande åtgärder ska Europaparlamentet utan dröjsmål underrättas om situationen och underrättas om alla efterföljande åtgärder och beslut med anledning av den.

3. För att minska risken för att Schengenområdet äventyras ska det rådsbeslut som avses i punkt 1 fastställa en eller flera av följande åtgärder som ska vidtas av byrån:

a) Organisation och samordning av snabba gränsinsatser och utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från reserven för snabba insatser, samt vid behov ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter.

b) Utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter inom ramen för stödgrupperna för migrationshantering i hotspot-områden.

c) Samordning av en eller flera medlemsstaters och tredjeländers verksamhet vid de yttre gränserna, däribland gemensamma insatser tillsammans med angränsande tredjeländer.

d) Utplacering av teknisk utrustning.

e) Organisation av återvändandeinterventioner.

4. Den verkställande direktören ska inom två arbetsdagar från den dag då det rådsbeslut som avses i punkt 1 antogs

a) fastställa vad som krävs för det praktiska genomförandet av de åtgärder som anges i det beslutet, däribland vilken teknisk utrustning och det antal och de profiler för gränsbevakningstjänstemän samt annan relevant personal som behövs för att uppnå målen i beslutet,

b) utarbeta en operativ plan och lämna den till den berörda medlemsstaten.

5. Den verkställande direktören och den berörda medlemsstaten ska komma överens om den operativa planen inom tre arbetsdagar från det att den lämnades in.

6. Byrån ska utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom fem arbetsdagar från den dag då den operativa planen fastställdes, utplacera nödvändig personal från den reserv för snabba insatser som avses i artikel 20.5 för det praktiska genomförandet av de åtgärder som identifierats i det rådsbeslut som avses i punkt 1 i den här artikeln. Ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter ska utplaceras efter behov i en andra etapp och under alla omständigheter inom sju arbetsdagar från den dag då reserven för snabba insatser placerades ut.

7. Byrån ska, utan dröjsmål och under alla omständigheter inom 10 arbetsdagar från fastställandet av den operativa planen, utplacera nödvändig teknisk utrustning för det praktiska genomförandet av de åtgärder som identifierats i det rådsbeslut som avses i punkt 1.

Ytterligare teknisk utrustning ska utplaceras efter behov i en andra etapp i enlighet med artikel 39.

8. Den berörda medlemsstaten ska rätta sig efter det rådsbeslut som avses i punkt 1. I det syftet ska den omedelbart samarbeta med byrån och vidta de åtgärder som krävs för att underlätta genomförandet av beslutet och det praktiska genomförandet av de åtgärder som anges i beslutet samt i den operativa plan som överenskommits med den verkställande direktören.

9. Medlemsstaterna ska till förfogande ställa gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal eller personal som arbetar med återvändande, vilken utsetts av den verkställande direktören i enlighet med punkt 4 i denna artikel. Medlemsstaterna får inte återopna en sådan situation som avses i artikel 20.3 och 20.8.

10. Om den berörda medlemsstaten inte följer det rådsbeslut som avses i punkt 1 inom 30 dagar och inte samarbetar med byrån i enlighet med punkt 8 i denna artikel, får kommissionen utlösa förfarandet i artikel 29 i förordning (EU) 2016/399.

Artikel 20

Sammansättning och utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter

1. Byrån ska utplacera gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal som medlemmar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupper för migrationshantering. Byrån får även utplacera experter ur sin egen personal.

2. På förslag från den verkställande direktören ska styrelsen med absolut majoritet bland sina röstberättigade ledamöter besluta om totalt antal och profiler för de gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal som ska ställas till förfogande för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna. Samma förfarande ska tillämpas vid alla efterföljande ändringar av det totala antalet och profilerna. Medlemsstaterna ska bidra till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna genom en nationell reserv som bygger på de olika fastställda profilerna genom att utse gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal i enlighet med de efterfrågade profilerna.

3. Medlemsstaternas bidrag i form av gränsbevakningstjänstemän till specifika gemensamma insatser för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa gränsbevakningstjänstemännen till förfogande för utplacering på begäran av byrån, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. En sådan begäran ska framställas minst 21 arbetsdagar före den planerade utplaceringen. Om en medlemsstat återoppar en sådan exceptionell situation ska den till byrån skriftligen lämna en utförlig motivering och information om situationen, som i sin tur ska ingå i den rapport som avses i punkt 12.

4. Vad gäller snabba gränsinsatser ska styrelsen, på förslag av den verkställande direktören, fatta beslut med tre fjärdedels majoritet om minsta antal och profiler för de gränsbevakningstjänstemän, eller annan relevant personal med motsvarande profiler, som ska ställas till förfogande för en reserv för snabba insatser med europeiska gräns- och kustbevakningsenheter. Samma förfarande ska tillämpas vid alla efterföljande ändringar av det totala antalet och profilerna för gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal i reserven för snabba insatser. Medlemsstaterna ska bidra till reserven för snabba insatser genom en nationell expertreserv som bygger på de olika fastställda profilerna genom att utse gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal i enlighet med de efterfrågade profilerna.

5. Reserven för snabba insatser ska vara en fast styrka som är omedelbart tillgänglig för byrån och kan utplaceras från varje medlemsstat inom fem arbetsdagar från den dag då den verkställande direktören och värdmedlemsstaten kommer överens om den operativa planen. I detta syfte ska varje medlemsstat årligen ställa ett antal gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal till förfogande för byrån. Deras profiler ska överensstämma med vad som fastställts i styrelsens beslut. Det totala antal personal som ställs till förfogande av medlemsstaterna ska uppgå till minst 1 500 gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal. Byrån får kontrollera om de gränsbevakningstjänstemän som medlemsstaterna föreslagit motsvarar de fastställda profilerna. Byrån får begära att en medlemsstat avlägsnar en gränsbevakningstjänsteman från reserven vid försummelse eller överträdelse av tillämpliga regler.

6. Varje medlemsstat ska ansvara för sitt bidrag till det antal gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som avses i punkt 5, i enlighet med bilaga I.

7. Medlemsstaterna ska på byråns begäran ställa gränsbevakningstjänstemännen och/eller annan relevant personal ur reserven för snabba insatser till förfogande för utplacering. Om en riskanalys och en tillgänglig sårbarhetsanalys visar att en medlemsstat står inför en situation som i hög grad kan påverka fullgörandet av nationella uppgifter, ska dess bidrag till utplaceringen av en snabb gränsinsats vara hälften så stort som dess enligt bilaga I fastställda bidrag. En värdmedlemsstat i vilken en snabb gränsinsats äger rum ska inte utplacera personal som ingår i dess fastställda bidrag till reserven för snabba insatser. Om det uppstår brist på personal att utplacera i den snabba gränsinsatsen ska styrelsen, på grundval av ett förslag från den verkställande direktören, bestämma hur bristen ska åtgärdas.

8. Vid behov ska utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från reserven för snabba insatser omedelbart kompletteras av ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter. I detta syfte ska medlemsstaterna på byråns begäran omedelbart meddela antal, namn och profiler vad avser de gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal från deras nationella reserv som de kan ställa till förfogande inom sju arbetsdagar från det att den snabba gränsinsatsen inleds. Medlemsstaterna ska ställa gränsbevakningstjänstemännen och annan relevant personal till förfogande för utplacering på byråns begäran, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. Om en medlemsstat återoppar en sådan exceptionell situation ska den till byrån skriftligen lämna en utförlig motivering och information om situationen, som i sin tur ska ingå i den rapport som avses i punkt 12.

9. Om det uppstår en situation där det krävs fler gränsbevakningstjänstemän än vad som föreskrivs enligt punkterna 5 och 8 ska den verkställande direktören omedelbart underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Han eller hon ska även uppmana rådet att efterlysa åtaganden från medlemsstaterna för att åtgärda bristen.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal som ställs till förfogande uppfyller kraven på profiler och antal enligt styrelsens beslut. Utplaceringens längd ska fastställas av hemmedlemsstaten, men ska i alla händelser inte understiga 30 dagar, utom om längden på den insats som utplaceringen är en del av understiger 30 dagar.

11. Byrån ska bidra till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna med behöriga gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som utstationerats av medlemsstaterna som nationella experter vid byrån. Medlemsstaternas bidrag när det gäller utstationering av gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal vid byrån för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa gränsbevakningstjänstemännen eller annan relevant personal till förfogande för utstationering, såvida detta inte allvarligt skulle påverka fullgörandet av nationella uppgifter. I sådana situationer får medlemsstaterna återkalla sina utstationerade gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal.

Sådan utstationering kan vara i 12 månader eller mer, men ska i alla händelser inte understiga tre månader. De utstationerade gränsbevakningstjänstemännen och annan relevant personal ska betraktas som medlemmar i enheterna och ska ha samma uppgifter och befogenheter som medlemmar i enheterna. Den medlemsstat som har utstationerat dessa gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal ska betraktas som deras hemmedlemsstat.

Annan personal vid byrån med tillfällig anställning som inte är behörig att utföra gränskontrolluppgifter ska bara utplaceras under gemensamma insatser för samordnade uppgifter och andra uppgifter som inte kräver fullständig utbildning för gränsbevakningstjänstemän. De ska inte ingå i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna.

12. Byrån ska varje år underrätta Europaparlamentet om hur många gränsbevakningstjänstemän som varje medlemsstat har avdelat och hur många gränsbevakningstjänstemän som de facto utplaceras till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna i enlighet med denna artikel. Denna rapport ska ange vilka medlemsstater som har åberopat den exceptionella situation som avses i punkterna 3 och 8 under föregående år. Den ska även innehålla den motivering och den information som den berörda medlemsstaten tillhandahållit.

Artikel 21

Anvisningar för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna

1. Under den tid som de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna är utplacerade ska värdmedlemsstaten utarbeta anvisningar för dem i enlighet med den operativa planen.
2. Byrån får via sin samordnare meddela värdmedlemsstaten sina synpunkter på anvisningarna för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna. Om så sker ska värdmedlemsstaten beakta dessa synpunkter och rätta sig efter dem i möjligaste mån.
3. Om anvisningarna för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna inte följer den operativa planen ska samordnaren omedelbart rapportera till den verkställande direktören, som, om det är lämpligt, får vidta åtgärder i enlighet med artikel 25.3.
4. Medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, till fullo respektera de grundläggande rättigheterna, däribland rätten att få tillträde till asylförfaranden, samt den mänskliga värdigheten. Alla åtgärder som de vidtar när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ska stå i proportion till de mål som eftersträvas genom sådana åtgärder. När medlemmarna i enheterna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter får de inte diskriminera personer på grund av kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.
5. Medlemmarna i enheterna ska fortsätta att omfattas av hemmedlemsstatens disciplinära bestämmelser. Hemmedlemsstaten ska i enlighet med sin nationella rätt föreskriva lämpliga disciplinära eller andra åtgärder för fall då någon under en gemensam insats eller snabb gränsinsats underlåter att iaktta grundläggande rättigheter, eller skyldigheter i fråga om internationellt skydd.

Artikel 22

Samordnare

1. Byrån ska säkerställa det operativa genomförandet av alla organisatoriska aspekter av gemensamma insatser, pilotprojekt eller snabba gränsinsatser, inbegripet närvaron av personal från byrån.
2. Den verkställande direktören ska bland byråns personal utse en eller flera experter som ska utplaceras som samordnare för varje gemensam insats eller snabb gränsinsats. Den verkställande direktören ska underrätta värdmedlemsstaten om vem som utsetts.
3. Samordnaren ska agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna. Samordnaren ska ha till uppgift att främja samarbete och samordning mellan värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Samordnaren ska särskilt ha följande uppgifter:
 - a) Fungera som förbindelselänk mellan byrån, värdmedlemsstaten och medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, och därvid för byråns räkning tillhandahålla stöd i alla frågor som rör villkoren för utplaceringen till enheterna.

- b) Övervaka att den operativa planen genomförs på ett korrekt sätt, bland annat vad gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna, och rapportera till byrån om detta.
 - c) Agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna och rapportera till byrån om detta.
 - d) Rapportera till den verkställande direktören i fall då värdmedlemsstaternas anvisningar för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna inte följer den operativa planen.
4. I samband med gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser får den verkställande direktören bemyndiga samordnaren att bistå för att nå en lösning vid eventuell oenighet i fråga om verkställandet av den operativa planen och utplaceringen av enheter.

Artikel 23

Nationell kontaktpunkt

Medlemsstaterna ska utse en nationell kontaktpunkt för kommunikation med byrån i alla frågor som rör byråns verksamhet. Den nationella kontaktpunkten ska alltid gå att nå.

Artikel 24

Kostnader

1. Byrån ska till fullo täcka följande kostnader som medlemsstaterna ådrar sig genom att ställa gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal till förfogande för utplacering till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, inklusive reserven för snabba insatser:
- a) Kostnader för resan från hemmedlemsstaten till värdmedlemsstaten och för resan från värdmedlemsstaten till hemmedlemsstaten.
 - b) Vaccinationskostnader.
 - c) Kostnader för särskilda nödvändiga försäkringar.
 - d) Kostnader för hälso- och sjukvård.
 - e) Dagtraktamente, inklusive boendekostnader.
 - f) Kostnader för byråns tekniska utrustning.
2. Byråns styrelse ska fastställa och vid behov uppdatera närmare bestämmelser för utbetalning av dagtraktamenten till medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna.

Artikel 25

Tillfälligt avbrytande eller avslutande av verksamhet

1. Den verkställande direktören ska avsluta verksamhet som utförs av byrån om förutsättningarna för verksamheten i fråga inte längre är uppfyllda. Den verkställande direktören ska underrätta den berörda medlemsstaten innan verksamheten avslutas.

2. De medlemsstater som deltar i en gemensam insats, en snabb gränsinsats eller en utplacering av en stödgrupp för migrationshantering får begära att den verkställande direktören avslutar den gemensamma insatsen, den snabba gränsinsatsen eller utplaceringen av stödgruppen för migrationshantering.
3. Den verkställande direktören får, efter att ha underrättat den berörda medlemsstaten, dra tillbaka finansieringen av en verksamhet eller tillfälligt avbryta eller avsluta den om värdmedlemsstaten inte följer den operativa planen.
4. Den verkställande direktören ska, efter samråd med ombudet för grundläggande rättigheter och efter att ha underrättat den berörda medlemsstaten, dra tillbaka finansieringen av en gemensam insats, en snabb gränsinsats, ett pilotprojekt, en utplacering av en stödgrupp för migrationshantering, en återvändandeinsats, en återvändandeintervention eller verksamhet enligt ett samarbetsavtal, eller helt eller delvis tillfälligt avbryta eller avsluta sådan verksamhet, om han eller hon anser att det förekommer allvarlig eller sannolikt fortgående underlåtenhet att iaktta grundläggande rättigheter, eller skyldigheter i fråga om internationellt skydd. Den verkställande direktören ska informera styrelsen om varje sådant beslut.
5. Om den verkställande direktören beslutar att tillfälligt avbryta eller avsluta byråns utplacering av en stödgrupp för migrationshantering ska han eller hon informera de andra relevanta byråer som verkar i hotspot-området om beslutet.

Artikel 26

Utvärdering av verksamhet

Den verkställande direktören ska utvärdera resultatet av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, pilotprojekt, utplaceringar av stödgrupper för migrationshantering och operativt samarbete med tredjeländer. Han eller hon ska till styrelsen överlämna ingående utvärderingsrapporter inom 60 dagar från det att verksamheten avslutats, tillsammans med de synpunkter som framförts av ombudet för grundläggande rättigheter. I syfte att förbättra den framtida verksamhetens kvalitet, inbördes konsekvens och effektivitet ska den verkställande direktören göra en övergripande och jämförande analys av dessa resultat och inkludera denna analys i byråns årliga verksamhetsrapport.

Avsnitt 4

Återvändande

Artikel 27

Återvändande

1. Byrån ska, när det gäller återvändande, med hänsyn till de grundläggande rättigheterna och de allmänna rättsprinciperna i unionsrätten samt till internationell rätt, däribland principerna om skydd av flyktingar och barns rättigheter, särskilt göra följande:
 - a) På teknisk och operativ nivå samordna medlemsstaternas återvändanderelaterade verksamhet, inbegripet frivilliga avresor, för att uppnå ett integrerat system för förvaltning av återvändande mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, med deltagande av relevanta myndigheter i tredjeländer och andra relevanta aktörer.
 - b) Tillhandahålla tekniskt och operativt stöd till medlemsstater som upplever särskilda utmaningar vad gäller deras system för återvändande.
 - c) Samordna användningen av relevanta it-system, tillhandahålla medlemsstaterna stöd avseende konsulärt samarbete vid identifiering av tredjelandsmedborgare och anskaffande av resehandlingar, utan att lämna ut information om att en ansökan om internationellt skydd gjorts, samt organisera och samordna återvändandeinsatser och tillhandahålla stöd för frivilliga avresor i samarbete med medlemsstaterna.

- d) Organisera, främja och samordna verksamhet som gör det möjligt för medlemsstaterna att sinsemellan utbyta information samt identifiera och sammanställa bästa praxis i fråga om återvändande.
 - e) Finansiera eller medfinansiera insatser, interventioner och verksamhet som avses i detta kapitel ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.
2. Det tekniska och operativa stöd som avses i punkt 1 b ska omfatta verksamhet för att hjälpa medlemsstaterna att, genom sina behöriga myndigheter, genomföra förfaranden för återvändande genom att tillhandahålla i synnerhet följande:
 - a) Tolktjänster.
 - b) Praktisk information om mottagande tredjeländer av relevans för genomförandet av denna förordning, om så är lämpligt i samarbete med andra unionsorgan och unionsbyråer, inbegripet Easo.
 - c) Råd om genomförande och förvaltning av förfaranden för återvändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG.
 - d) Råd om och stöd för åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att personer som är föremål för ett beslut om återvändande är anträffbara för återvändandet och för att förhindra att de avviker, i enlighet med direktiv 2008/115/EG och internationell rätt.
 3. Byrån ska sträva efter att skapa synergier och föra samman unionsfinansierade nätverk och program avseende återvändande i nära samarbete med kommissionen och med stöd av relevanta aktörer, däribland det europeiska migrationsnätverket.
 4. Byrån får använda unionsmedel som är tillgängliga för återvändandeverksamhet. Byrån ska säkerställa att det i byråns bidragsavtal med medlemsstaterna stipuleras att eventuella ekonomiska bidrag betalas ut under förutsättning att stadgan följs till fullo.

Artikel 28

Återvändandeinsatser

1. Byrån ska utan att ifrågasätta besluten om återvändande och i enlighet med direktiv 2008/115/EG tillhandahålla nödvändigt stöd och, på begäran av en eller flera deltagande medlemsstater, säkerställa samordningen eller organisationen av återvändandeinsatser, t.ex. genom att chartra flygplan för insatserna. Byrån får på eget initiativ föreslå medlemsstater att den ska samordna eller organisera återvändandeinsatser.
2. Medlemsstaterna ska månatligen underrätta byrån angående sin preliminära planering vad gäller antalet personer som är föremål för ett beslut om återvändande och angående de mottagande tredjeländerna, i båda fallen med avseende på relevanta nationella återvändandeinsatser, samt angående sina behov av stödåtgärder eller samordning från byråns sida. Byrån ska upprätta en löpande operativ plan för att tillhandahålla de medlemsstater som inkommit med begäran nödvändig operativ förstärkning, inklusive genom teknisk utrustning. Byrån får på eget initiativ, eller på begäran av en medlemsstat, i den löpande operativa planen inkludera de datum och destinationer för återvändandeinsatser som byrån efter en behovsbedömning anser nödvändiga. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören besluta om upplägget för den löpande operativa planen.
3. Byrån får tillhandahålla nödvändigt stöd och säkerställa, antingen på begäran av de deltagande medlemsstaterna eller på grundval av sitt eget förslag, samordningen eller organisationen av återvändandeinsatser för vilka transportmedel och eskortörer vid återvändande med tvång tillhandahålls av ett mottagande tredjeland (nedan kallade *tredjelandsassisterade återvändandeinsatser*). De deltagande medlemsstaterna och byrån ska säkerställa att det under hela återvändandeinsatsen finns garantier för att grundläggande rättigheter och principen om *non-refoulement* respekteras och att tvångsmedel används på ett proportionellt sätt. Minst en företrädare för medlemsstaterna, och en övervakare av återvändande med tvång från den reserv som upprättats enligt artikel 29 eller från den deltagande medlemsstatens nationella övervakningssystem, ska vara närvarande under hela återvändandeinsatsen fram till ankomsten i det mottagande tredjelandet.
4. Den verkställande direktören ska utan dröjsmål utarbeta en återvändandeplan för tredjelandsassisterade återvändandeinsatser. Den verkställande direktören och eventuella deltagande medlemsstater ska komma överens om planen, i vilken det ska redogöras närmare för de organisatoriska och förfarandemässiga aspekterna av den tredjelandsassisterade återvändandeinsatsen, med beaktande av sådana insatsers konsekvenser och risker med avseende på de grundläggande rättigheterna. Denna plan får ändras eller anpassas endast efter godkännande av de parter som avses i punkt 3 och i den här punkten.

5. Återvändandeplanen för tredjelandsassisterade återvändandeinsatser ska vara bindande för byrån och eventuella deltagande medlemsstater. Den ska omfatta alla nödvändiga steg för att genomföra den tredjelandsassisterade återvändandeinsatsen.
6. Alla återvändandeinsatser ska övervakas i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG. Övervakning av insatser för återvändande med tvång ska utföras av övervakaren av återvändande med tvång på grundval av objektiva och transparenta kriterier och ska omfatta hela återvändandeinsatsen, från förberedelserna för avresan fram till dess att de personer som är föremål för ett beslut om återvändande överlämnas till det mottagande tredjelandet. Övervakaren av återvändande med tvång ska lämna in en rapport om varje insats för återvändande med tvång till den verkställande direktören, ombudet för grundläggande rättigheter och behöriga nationella myndigheter i alla medlemsstater som var involverade i den aktuella insatsen. Vid behov ska lämplig uppföljning säkerställas av den verkställande direktören respektive behöriga nationella myndigheter.
7. Om byrån finner anledning till oro i fråga om respekten för de grundläggande rättigheterna i samband med en återvändandeinsats ska den underrätta de deltagande medlemsstaterna och kommissionen om detta.
8. Den verkställande direktören ska utvärdera resultatet av återvändandeinsatserna. Var sjätte månad ska han eller hon till styrelsen överlämna en ingående utvärderingsrapport som omfattar alla återvändandeinsatser som genomförts under föregående period, tillsammans med de synpunkter som framförts av ombudet för grundläggande rättigheter. I syfte att förbättra de framtida återvändandeinsatsernas kvalitet, inbördes konsekvens och effektivitet ska den verkställande direktören göra en övergripande och jämförande analys av dessa resultat. Den verkställande direktören ska inkludera denna analys i byråns årliga verksamhetsrapport.
9. Byrån ska finansiera eller samfinansiera återvändandeinsatser ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån, och därvid prioritera insatser som genomförs av mer än en medlemsstat eller som sker från hotspot-områden.

Artikel 29

Reserv med övervakare av återvändande med tvång

1. Byrån ska, efter samråd med ombudet för grundläggande rättigheter, inrätta en reserv med övervakare av återvändande med tvång sammansatt av personal från behöriga organ, som genomför övervakning av återvändande med tvång i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG och som utbildats i enlighet med artikel 36 i denna förordning.
2. Styrelsen ska, på förslag av den verkställande direktören, fastställa antal och profil för de övervakare av återvändande med tvång som ska ställas till förfogande för denna reserv. Samma förfarande ska tillämpas vid alla efterföljande ändringar av profilen och det totala antalet. Medlemsstaterna ska ansvara för att bidra till reserven genom att utse övervakare av återvändande med tvång med den profil som fastställts. Övervakare av återvändande med tvång med särskild sakkunskap om skydd av barn ska ingå i reserven.
3. Medlemsstaternas bidrag i form av övervakare av återvändande med tvång till återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa övervakare av återvändande med tvång till förfogande för utplacering på byråns begäran, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. En sådan begäran ska framställas minst 21 arbetsdagar före den planerade utplaceringen, eller fem arbetsdagar om det handlar om en snabb återvändandeintervention.
4. Byrån ska på begäran ställa övervakarna av återvändande med tvång till förfogande för deltagande medlemsstater för att på medlemsstaternas vägnar övervaka ett korrekt genomförande av återvändandeinsatsen och återvändandeinterventionerna under hela deras varaktighet. Byrån ska ställa till förfogande övervakare av återvändande med tvång med särskild sakkunskap om skydd av barn vid alla återvändandeinsatser som innefattar barn.
5. Övervakare av återvändande med tvång ska fortsätta att omfattas av sin hemmedlemsstats disciplinära bestämmelser i samband med en återvändandeinsats eller återvändandeintervention.

*Artikel 30***Reserv med eskortörer vid återvändande med tvång**

1. Byrån ska inrätta en reserv med eskortörer vid återvändande med tvång sammansatt av personal från nationella behöriga organ som genomför återvändandeinsatser i enlighet med kraven i artikel 8.4 och 8.5 i direktiv 2008/115/EG och som utbildats i enlighet med artikel 36 i denna förordning.
2. Styrelsen ska, på förslag från den verkställande direktören, fastställa antal och profil för de eskortörer vid återvändande med tvång som ska ställas till förfogande för denna reserv. Samma förfarande ska tillämpas vid alla efterföljande ändringar av profilen och det totala antalet. Medlemsstaterna ska bidra till reserven genom att utse eskortörer vid återvändande med tvång med den profil som fastställts. Eskortörer vid återvändande med tvång med särskild sakkunskap om skydd av barn ska ingå i reserven.
3. Medlemsstaternas bidrag i form av eskortörer vid återvändande med tvång till återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa eskortörer vid återvändande med tvång till förfogande för utplacering på byråns begäran, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. En sådan begäran ska framställas minst 21 arbetsdagar före den planerade utplaceringen, eller fem arbetsdagar om det handlar om en snabb återvändandeintervention.
4. Byrån ska på begäran ställa eskortörerna i fråga till förfogande för deltagande medlemsstater för att på medlemsstaternas vägnar eskortera personer som är föremål för ett beslut om återvändande och delta i återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner. Byrån ska ställa till förfogande eskortörer vid återvändande med tvång med särskild sakkunskap om skydd av barn vid alla återvändandeinsatser som innefattar barn.
5. Eskortörer vid återvändande med tvång ska fortsätta att omfattas av sin hemmedlemsstats disciplinära bestämmelser i samband med en återvändandeinsats eller återvändandeintervention.

*Artikel 31***Reserv med återvändandeeexperter**

1. Byrån ska inrätta en reserv med återvändandeeexperter sammansatt av personal från nationella behöriga organ och från byrån som har nödvändiga färdigheter och sakkunskaper för återvändanderelaterad verksamhet och som utbildats i enlighet med artikel 36. Experterna ska ställas till förfogande för särskilda uppgifter, till exempel identifiering av vissa grupper av tredjelandsmedborgare, anskaffande av resehandlingar från tredjeländer och underlättande av konsulärt samarbete.
2. Styrelsen ska, på förslag från den verkställande direktören, fastställa antal och profil för de återvändandeeexperter som ska ställas till förfogande för denna reserv. Samma förfarande ska tillämpas vid alla efterföljande ändringar av profilen och det totala antalet. Medlemsstaterna ska bidra till reserven genom att utse experter med den profil som fastställts. Återvändandeeexperter med särskild sakkunskap om skydd av barn ska ingå i reserven.
3. Medlemsstaternas bidrag i form av återvändandeeexperter till återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa återvändandeeexperter till förfogande för utplacering på byråns begäran, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. En sådan begäran ska framställas minst 21 arbetsdagar före den planerade utplaceringen, eller fem arbetsdagar om det handlar om en snabb återvändandeintervention.
4. Byrån ska på begäran ställa återvändandeeexperterna till förfogande för de medlemsstater som deltar i återvändandeinsatser och låta experterna delta i återvändandeinterventioner. Byrån ska ställa till förfogande återvändandeeexperter med särskild sakkunskap om skydd av barn vid alla återvändandeinsatser som innefattar barn.

5. Återvändandeeexperterna ska fortsätta att omfattas av antingen byråns eller sin hemmedlemsstats disciplinära bestämmelser i samband med en återvändandeinsats eller återvändandeintervention.

Artikel 32

Europeiska interventionsenheter för återvändande

1. Ur de reserver som anges i artiklarna 29, 30 och 31 ska byrån inrätta särskilt anpassade europeiska interventionsenheter för utplacering under återvändandeinsatser.
2. Artiklarna 21, 22 och 24 ska också tillämpas på de europeiska interventionsenheterna för återvändande.

Artikel 33

Återvändandeinterventioner

1. I situationer där en medlemsstat ställs inför en belastning vid genomförandet av skyldigheten att återbörd tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat ska byrån på begäran från den medlemsstaten tillhandahålla lämpligt tekniskt och operativt stöd i form av en återvändandeintervention. Interventionen kan bestå i utplacering av europeiska interventionsenheter för återvändande i värdmedlemsstaten och organisation av återvändandeinsatser från värdmedlemsstaten.
2. I situationer där en medlemsstat ställs inför specifika och oproportionella utmaningar vid genomförandet av skyldigheten att återbörd tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat ska byrån på begäran från den medlemsstaten tillhandahålla lämpligt tekniskt och operativt stöd i form av en snabb återvändandeintervention. Byrån får på eget initiativ föreslå sådant tekniskt och operativt stöd för den berörda medlemsstaten. En snabb återvändandeintervention kan bestå i skyndsamt utplacering av europeiska interventionsenheter för återvändande i värdmedlemsstaten och organisation av återvändandeinsatser från värdmedlemsstaten.
3. Inom ramen för en återvändandeintervention ska den verkställande direktören utan dröjsmål utarbeta en operativ plan, i samförstånd med värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. De relevanta bestämmelserna i artikel 16 ska tillämpas.
4. Den verkställande direktören ska fatta beslut om den operativa planen snarast möjligt och, i det fall som avses i punkt 2, inom fem arbetsdagar. Beslutet ska omedelbart skriftligen meddelas de berörda medlemsstaterna och styrelsen.
5. Byrån ska finansiera eller medfinansiera återvändandeinterventioner ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1

Allmänna regler

Artikel 34

Skydd av och strategi för de grundläggande rättigheterna

1. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska garantera skyddet av de grundläggande rättigheterna när den utför sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med relevant unionsrätt, särskilt stadgan, och relevant internationell rätt, bland annat konventionen angående flyktingars rättsliga ställning från 1951 och därtill hörande protokoll från 1967 samt skyldigheter avseende rätten till internationellt skydd, särskilt principen om *non-refoulement*.

I detta syfte ska byrån utarbeta, vidareutveckla och genomföra en strategi för grundläggande rättigheter, inklusive en effektiv mekanism för att övervaka att de grundläggande rättigheterna respekteras i hela byråns verksamhet.

2. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska när den utför sina uppgifter säkerställa att ingen människa landsätts, tvingas att resa in i, förs till, eller på annat sätt överlämnas eller återbördas till, myndigheterna i ett land i strid med principen om *non-refoulement*, eller från vilket personen riskerar att utvisas eller återbördas till ett annat land i strid med den principen.

3. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska när den utför sina uppgifter ta hänsyn till de särskilda behoven hos barn, ensamkommande barn, personer med funktionsnedsättning, offer för människohandel, personer i behov av läkarvård, personer i behov av internationellt skydd, personer i sjönöd och andra personer i särskilt utsatta situationer.

Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska i all sin verksamhet ägna särskild uppmärksamhet åt barns rättigheter och säkerställa att barnets bästa respekteras.

4. Byrån ska när den utför sina uppgifter, i förbindelserna med medlemsstaterna och i samarbetet med tredjeländer, beakta rapporterna från det rådgivande forum som avses i artikel 70 (nedan kallat *det rådgivande forumet*) och ombudet för grundläggande rättigheter.

Artikel 35

Uppförandekoder

1. Byrån ska, i samarbete med det rådgivande forumet, utarbeta och vidareutveckla en uppförandekod som ska vara tillämplig på alla gränskontrollinsatser som samordnas av byrån och alla personer som deltar i byråns verksamhet. Uppförandekoden ska fastställa förfaranden som syftar till att garantera rättsstatsprincipen och principen om respekt för grundläggande rättigheter, med särskilt fokus på utsatta personer, däribland barn, ensamkommande barn och andra personer i utsatta situationer samt personer som söker internationellt skydd.

2. Byrån ska, i samarbete med det rådgivande forumet, utarbeta och vidareutveckla en uppförandekod för återvändande av personer som är föremål för ett beslut om återvändande, vilken ska tillämpas under alla återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner som samordnas eller organiseras av byrån. Denna uppförandekod ska beskriva gemensamma standardförfaranden för att förenkla organisationen av återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner, så att dessa genomförs humanitärt och med full respekt för de grundläggande rättigheterna, i synnerhet principerna om mänsklig värdighet, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, rätten till frihet och säkerhet och rätten till skydd av personuppgifter och icke-diskriminering.

3. Uppförandekoden för återvändande ska särskilt inriktas på medlemsstaternas skyldighet att sörja för ett effektivt övervakningssystem för återvändanden med tvång i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG och på strategin för grundläggande rättigheter.

Artikel 36

Utbildning

1. Byrån ska i samarbete med lämpliga utbildningsorgan i medlemsstaterna och, om så är lämpligt, med Easo och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, ta fram särskilda utbildningsverktyg, inklusive särskild utbildning i skydd av barn och andra personer i utsatta situationer. Den ska ge gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal som ingår i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna avancerad utbildning som är relevant för deras uppgifter och befogenheter. Experter från byråns personal ska genomföra regelbundna övningar med dessa gränsbevakningstjänstemän i enlighet med planen för avancerad utbildning och övningar i byråns årliga arbetsprogram.

2. Byrån ska ta nödvändiga initiativ för att säkerställa att alla gränsbevakningstjänstemän och annan relevant personal från de medlemsstater som deltar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna samt byråns personal har fått utbildning i relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland om grundläggande rättigheter, rätt till internationellt skydd samt vid behov efterforsknings- och räddningsinsatser, innan de deltar i den operativa verksamhet som byrån organiserar.
3. Byrån ska finansiera 100 procent av utbildningen för gränsbevakningstjänstemän som ska ingå i den reserv för snabba insatser som avses i artikel 20.5, med bäring på deras deltagande i denna reserv.
4. Byrån ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa utbildning för personal som arbetar med återvändande och som avdelats för de reserver som avses i artiklarna 29, 30 och 31. Byrån ska säkerställa att dess personal och all personal som deltar i återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner har fått utbildning i relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland om grundläggande rättigheter och rätten till internationellt skydd, innan de deltar i den operativa verksamhet som byrån organiserar.
5. Byrån ska utarbeta och vidareutveckla gemensamma läroplaner för utbildning av gränsbevakningstjänstemän och tillhandahålla utbildning på europeisk nivå för instruktörer för medlemsstaternas nationella gränsbevakningstjänstemän, även i fråga om grundläggande rättigheter, rätten till internationellt skydd och relevant sjö rätt. De gemensamma läroplanerna ska syfta till att främja högsta standarder och bästa praxis i genomförandet av unionens lagstiftning om gränsförvaltning. Byrån ska upprätta de gemensamma läroplanerna efter samråd med det rådgivande forumet och ombudet för grundläggande rättigheter. Medlemsstaterna ska införliva de gemensamma läroplanerna med den utbildning de erbjuder sina nationella gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återvändande.
6. Byrån ska även erbjuda kompletterande utbildningskurser och seminarier i ämnen som rör kontroll av de yttre gränserna samt återvändande av tredjelandsmedborgare för tjänstemän vid de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och i lämpliga fall i tredjeländer.
7. Byrån får arrangera utbildningsverksamhet i samarbete med medlemsstater och tredjeländer på deras territorium.
8. Byrån ska inrätta ett utbytesprogram som gör det möjligt för gränsbevakningstjänstemän som deltar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna och personal som deltar i de europeiska interventionsenheterna för återvändande att skaffa sig kunskaper eller specifik sakkunskap från erfarenheter och god praxis i andra länder genom att arbeta tillsammans med gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återvändande i en annan medlemsstat än sin egen.

Artikel 37

Forskning och innovation

1. Byrån ska proaktivt följa och bidra till forskning och innovation som är av betydelse för europeisk integrerad gränsförvaltning, däribland användning av avancerad övervakningsteknik. Byrån ska sprida resultaten av forskningen till Europaparlamentet, medlemsstaterna och kommissionen i enlighet med artikel 50. Byrån får använda dessa resultat på lämpligt sätt vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.
2. Byrån ska bistå medlemsstaterna och kommissionen med att identifiera nyckelområden för forskning. Byrån ska bistå medlemsstater och kommissionen med att utarbeta och genomföra unionens relevanta ramprogram för forskning och innovation.
3. Byrån ska genomföra de delar av ramprogrammet för forskning och innovation som avser gränssäkerhet. Byrån ska i detta syfte, om kommissionen har delegerat relevant befogenhet till den, ha följande uppgifter:
 - a) Förvalta vissa delar av programgenomförandet och vissa faser under löptiden för särskilda projekt på grundval av de relevanta arbetsprogram som antagits av kommissionen.

- b) Anta instrumenten för genomförande av budgeten såvitt avser inkomster och utgifter och utföra alla åtgärder som krävs för att förvalta programmet.
- c) Ge stöd vid programgenomförandet.
- 4. Byrån får planera och genomföra pilotprojekt som rör frågor som omfattas av denna förordning.

Artikel 38

Förvärv eller hyra av teknisk utrustning

1. Byrån får förvärva, antingen själv eller som samägare med en medlemsstat, eller hyra teknisk utrustning för utplacering vid gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser, återvändandeinterventioner, utplaceringar av stödgrupper för migrationshantering eller projekt för tekniskt bistånd i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.
2. Byrån får förvärva teknisk utrustning på beslut av den verkställande direktören i samråd med styrelsen. Förvärv eller hyra av utrustning som medför väsentliga kostnader för byrån ska föregås av en uttömmande behovsanalys och analys av kostnadseffektiviteten. För sådana utgifter ska medel avsättas i byråns budget som styrelsen antar.
3. Om byrån förvärvar eller hyr större teknisk utrustning ska följande villkor gälla:
 - a) Om utrustningen förvärvas av byrån eller vid samägande ska byrån ingå en överenskommelse med en medlemsstat om att utrustningen ska registreras i den medlemsstaten i enlighet med gällande lagstiftning i medlemsstaten i fråga.
 - b) Om utrustningen hyrs ska den vara registrerad i en medlemsstat.
4. På grundval av en avtalsmall, utarbetad av byrån och godkänd av styrelsen, ska registreringsmedlemsstaten och byrån komma överens om villkor som säkerställer utrustningens driftskompatibilitet och reglerar utrustningens användning, inklusive särskilda bestämmelser om snabb utplacering under snabba gränsinsatser. I fråga om samägd utrustning ska villkoren även behandla perioder då byrån har full tillgång till den samägda utrustningen. Teknisk utrustning som ägs endast av byrån ska ställas till förfogande för byrån på dess begäran, och registreringsmedlemsstaten får inte återoppta den exceptionella situation som avses i artikel 39.8.
5. Registreringsmedlemsstaten eller den som tillhandahåller den tekniska utrustningen ska även bistå med experter och teknisk personal som behövs för att utrustningen ska kunna användas på ett lagligt och säkert sätt.

Artikel 39

Reserv med teknisk utrustning

1. Byrån ska upprätta och föra centraliserade register över utrustning i en reserv med teknisk utrustning som utgörs av utrustning som ägs antingen av medlemsstaterna eller av byrån och utrustning som samägs av medlemsstaterna och byrån, för byråns operativa verksamhet.
2. Utrustning som ägs endast av byrån ska stå helt till förfogande för utplacering när som helst i enlighet med artikel 38.4.
3. Samägd utrustning som byrån äger till mer än 50 procent ska också stå till förfogande för utplacering i enlighet med ett sådant avtal mellan en medlemsstat och byrån som avses i artikel 38.4.

4. Byrån ska säkerställa kompatibiliteten och driftskompatibiliteten hos den utrustning som förtecknas i reserven med teknisk utrustning.

I detta syfte ska byrån definiera tekniska standarder som utrustning ska uppfylla när den utplaceras i samband med byråns verksamhet, när det är nödvändigt. Utrustning som ska förvärfvas av byrån, antingen som ensam ägare eller samägare, och utrustning som ägs av medlemsstater och förtecknas i reserven med teknisk utrustning ska uppfylla dessa standarder.

5. Den verkställande direktören ska fastställa den minsta mängd teknisk utrustning som krävs för att tillgodose byråns behov, särskilt i fråga om att genomföra gemensamma insatser, utplacera stödgrupper för migrationshantering, genomföra snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner i enlighet med dess arbetsprogram för det ifrågavarande året.

Om den minsta mängden teknisk utrustning visar sig vara otillräcklig för att genomföra den överenskomna operativa planen för sådana verksamheter, ska byrån revidera denna mängd på grundval av motiverade behov och en överenskommelse med medlemsstaterna.

6. Reservan med teknisk utrustning ska innehålla den minsta mängd teknisk utrustning som identifierats som nödvändig för byrån, indelad per typ av teknisk utrustning. Den utrustning som förtecknats i reserven med teknisk utrustning ska utplaceras vid gemensamma insatser, utplaceringar av stödgrupper för migrationshantering, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner.

7. Reservan med teknisk utrustning ska inbegripa en reserv med utrustning för snabba insatser innehållande en begränsad mängd utrustning som behövs för eventuella snabba gränsinsatser. Medlemsstaternas bidrag till reserven med utrustning för snabba insatser ska planeras i överensstämmelse med de årliga bilaterala förhandlingar och avtal som avses i punkt 8. När det gäller utrustningen i förteckningen över innehållet i denna reserv får medlemsstaterna inte återropa en sådan exceptionell situation som avses i punkt 8.

Utrustningen i denna förteckning ska så fort som möjligt sändas till bestämmelseorten för utplacering, och i alla händelser senast tio dagar efter datumet för överenskommelsen om den operativa planen.

Byrån ska bidra till denna reserv med utrustning som står till dess förfogande enligt vad som anges i artikel 38.1.

8. Medlemsstaterna ska bidra till reserven med teknisk utrustning. Medlemsstaternas bidrag till reserven och utplaceringen av teknisk utrustning för specifika insatser ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal och i den mån den tekniska utrustningen ingår i den minsta fastställda mängden teknisk utrustning för ett visst år, ska medlemsstaterna på byråns begäran ställa sin tekniska utrustning till förfogande för utplacering, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. Om en medlemsstat återoppar en sådan exceptionell situation ska den till byrån skriftligen lämna en utförlig motivering och information om situationen, som i sin tur ska ingå i den rapport som avses i punkt 13. Byråns begäran ska framställas minst 45 dagar före den planerade utplaceringen av större teknisk utrustning, och minst 30 dagar före den planerade utplaceringen av annan utrustning. Bidragen till reserven med teknisk utrustning ska ses över årligen.

9. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen årligen fatta beslut om reglerna beträffande teknisk utrustning, inbegripet den minsta sammanlagda mängd teknisk utrustning som krävs per typ av teknisk utrustning och villkoren för utplacering och ersättning för kostnader samt om den begränsade mängden teknisk utrustning för en reserv med utrustning för snabba insatser. Av budgetskäl bör styrelsen fatta detta beslut senast den 30 juni varje år.

10. Om en snabb gränsinsats äger rum ska artikel 17.11 tillämpas på motsvarande sätt.

11. Om oväntade behov av teknisk utrustning för en gemensam insats eller en snabb gränsinsats uppstår efter det att den minsta mängden teknisk utrustning har fastställts och dessa behov inte kan tillgodoses från reserven med teknisk utrustning eller reserven med utrustning för snabba insatser, ska medlemsstaterna, där så är möjligt och från fall till fall, på byråns begäran ställa nödvändig teknisk utrustning till förfogande för utplacering till byrån.

12. Den verkställande direktören ska regelbundet rapportera till styrelsen om sammansättningen och utplaceringen av utrustning som ingår i reserven med teknisk utrustning. Om den minsta mängden teknisk utrustning som krävs i reserven inte har uppnåtts ska den verkställande direktören utan dröjsmål underrätta styrelsen. Styrelsen ska snarast fatta beslut om prioriteringsordningen för utplacering av den tekniska utrustningen och vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa bristen. Styrelsen ska underrätta kommissionen om den identifierade bristen och de åtgärder som den vidtagit. Kommissionen ska därefter underrätta Europaparlamentet och rådet om detta och om sin egen bedömning av situationen.

13. Byrån ska varje år lägga fram en rapport för Europaparlamentet om den mängd teknisk utrustning som varje medlemsstat har avsatt till reserven med teknisk utrustning i enlighet med denna artikel. Rapporten ska ange vilka medlemsstater som åberopat den exceptionella situation som avses i punkt 8 under föregående år, med den motivering och den information som den berörda medlemsstaten tillhandahållit.

14. Medlemsstaterna ska i reserven med teknisk utrustning registrera alla transportmedel och all operativ utrustning vars förvärv omfattas av en särskild åtgärd inom ramen för Fonden för inre säkerhet i enlighet med artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014⁽¹⁾ eller, i förekommande fall, annan särskild unionsfinansiering som ställs till medlemsstaternas förfogande för att öka byråns operativa kapacitet. Denna tekniska utrustning ska ingå i den minsta fastställda mängden teknisk utrustning för ett visst år.

Medlemsstaterna ska på byråns begäran ställa den tekniska utrustningen till förfogande för utplacering till byrån. Vid en insats som avses i artikel 17 eller artikel 19 i denna förordning får de inte åberopa en sådan exceptionell situation som avses i punkt 8 i den här artikeln.

15. Byrån ska förvalta registren över reserven med teknisk utrustning enligt följande:

- a) Klassificering per utrustningstyp och insatstyp.
- b) Klassificering per ägare (medlemsstat, byrå, övriga).
- c) Sammanlagd mängd nödvändig utrustning.
- d) Krav på personal i tillämpliga fall.
- e) Annan information, såsom uppgifter om registrering, transport- och underhållskrav, tillämpliga nationella exportbestämmelser, tekniska anvisningar eller övrig information som är relevant för lämplig användning av utrustningen.

16. Byrån ska till 100 procent finansiera utplaceringen av den tekniska utrustning som ingår i den minsta fastställda mängd teknisk utrustning som tillhandahålls av en viss medlemsstat ett visst år. Utplacering av teknisk utrustning som inte ingår i den minsta fastställda mängden teknisk utrustning ska medfinansieras av byrån med högst 100 procent av de bidragsberättigande utgifterna, med beaktande av de särskilda omständigheterna i den medlemsstat som placerar ut sådan teknisk utrustning.

Artikel 40

Uppgifter och befogenheter för medlemmar i enheterna

1. Medlemmar i enheterna ska ha kapacitet att utföra alla uppgifter och utöva alla befogenheter vad gäller gränskontroll och återvändande samt de som är nödvändiga för att uppnå målen med förordning (EU) 2016/399 och direktiv 2008/115/EG.

2. Medlemmar i enheterna ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, följa unionsrätten och internationell rätt och iakttä de grundläggande rättigheterna samt värdmedlemsstatens nationella rätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

3. Medlemmar i enheterna får endast utföra uppgifter och utöva befogenheter i enlighet med anvisningar från och, i regel, endast i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller personal som arbetar med återvändande. Värdmedlemsstaten får ge medlemmar i enheterna tillstånd att agera för dess räkning.

4. Medlemmar i enheterna ska, när så är lämpligt, bära sina egna uniformer när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter. De ska också bära synlig personlig identifikation och en blå armbindel med unionens och byråns insignier på uniformen för att de ska kunna identifieras som deltagare i en gemensam insats, en utplacering av en stödgrupp för migrationshantering, ett pilotprojekt, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats eller en återvändandeintervention. För att medlemmar i enheterna ska kunna identifiera sig för värdmedlemsstatens nationella myndigheter ska de alltid ha en ackrediteringshandling med sig som de ska visa upp på begäran.

5. Medlemmar i enheterna får, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, bära tjänstevapen, ammunition och utrustning i enlighet med hemmedlemsstatens nationella rätt. Värdmedlemsstaten får dock förbjuda bärandet av vissa typer av tjänstevapen, ammunition eller utrustning, under förutsättning att samma förbud gäller enligt medlemsstatens lagstiftning för dess egna gränsbevakningstjänstemän eller personal som arbetar med återvändande. Värdmedlemsstaten ska, innan medlemmarna i enheterna utplaceras, underrätta byrån om vilka tjänstevapen och vilken ammunition och utrustning som tillåts och om villkoren för deras användning. Byrån ska göra denna information tillgänglig för medlemsstaterna.

6. Medlemmar i enheterna ska när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ha rätt att använda våld, inklusive tjänstevapen, ammunition och utrustning, med hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens tillstånd, i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän och i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt. Värdmedlemsstaten får med hemmedlemsstatens tillstånd ge medlemmar i enheterna rätt att använda våld när värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän inte är på plats.

7. Tjänstevapen, ammunition och utrustning får användas i nödvärn och när det är befogat för att skydda medlemmar i enheterna eller andra personer i enlighet med värdmedlemsstatens nationella rätt.

8. Vid tillämpning av denna förordning ska värdmedlemsstaten tillåta medlemmar i enheterna att göra sådana sökningar i europeiska databaser som är nödvändiga för att uppfylla operativa mål som anges i den operativa planen för gränskontroller, gränsbevakning och återvändande. Värdmedlemsstaten kan även ge dem tillstånd att när det är nödvändigt göra sökningar i dess nationella databaser i samma syfte. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bereder sådan tillgång till databaser på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Medlemmar i enheterna ska endast söka uppgifter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter. Värdmedlemsstaten ska före utplaceringen av medlemmarna i enheterna underrätta byrån om vilka nationella och europeiska databaser som får användas för sökningar. Byrån ska göra denna information tillgänglig för alla medlemsstater som deltar i utplaceringen.

Sådana sökningar ska utföras i enlighet med unionens dataskyddslagstiftning och värdmedlemsstatens nationella dataskyddslagstiftning.

9. Beslut om nekad inresa enligt artikel 14 i förordning (EU) 2016/399 får endast fattas av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller av medlemmarna i enheterna om värdmedlemsstaten lämnat dem tillstånd att agera för dess räkning.

Artikel 41

Ackrediteringshandling

1. Byrån ska i samarbete med värdmedlemsstaten utfärda en handling på värdmedlemsstatens officiella språk och ett annat officiellt språk vid unionens institutioner till enheternas medlemmar så att de kan identifieras och som bevis på innehavarens rätt att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som avses i artikel 40. Handlingen ska innehålla följande uppgifter om varje medlem i enheterna:

a) Namn och nationalitet.

b) Grad eller yrkestitel.

c) Ett nytaget digitalt fotografi.

d) De uppgifter som medlemmen har rätt att utföra under utplaceringen.

2. Handlingen ska återlämnas till byrån vid slutet av en gemensam insats, en utplacering av en stödgrupp för migrationshantering, ett pilotprojekt, en snabb gränsinsats, en återvändandeinsats eller en återvändandeintervention.

Artikel 42

Civilrättsligt ansvar

1. När medlemmar i enheterna genomför insatser i en värdmedlemsstat ska den värdmedlemsstaten i enlighet med sin nationella rätt ansvara för all skada som orsakas av dem under insatserna.

2. Om sådan skada orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse får värdmedlemsstaten begära att hemmedlemsstaten ersätter värdmedlemsstaten för belopp som den eventuellt har betalat ut till offren eller till personer som på offrens vägnar har rätt till ersättning.

3. Utan att det hindrar medlemsstatens möjlighet att utöva sina rättigheter gentemot tredje part ska varje medlemsstat avstå från samtliga anspråk gentemot värdmedlemsstaten eller någon annan medlemsstat för åsamkad skada, om inte skadan orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

4. Varje tvist mellan medlemsstater som rör tillämpningen av punkterna 2 och 3 i den här artikeln och som inte kan lösas genom förhandlingar mellan dem ska hänskjutas till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget.

5. Utan att det hindrar byråns möjlighet att utöva sina rättigheter gentemot tredje part ska byrån stå kostnader för skador på byråns utrustning som uppkommit under utplacering, utom om skadan orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

Artikel 43

Straffrättsligt ansvar

Under gemensamma insatser, pilotprojekt, utplaceringar av stödgrupper för migrationshantering, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner ska medlemmar i enheterna behandlas på samma sätt som värdmedlemsstatens tjänstemän i fråga om straffbara gärningar som eventuellt begås mot dem eller av dem.

Avsnitt 2

Informationsutbyte och dataskydd

Artikel 44

System för informationsutbyte

1. Byrån får vidta de åtgärder som krävs för att underlätta utbyte av information som är relevant för dess arbetsuppgifter med kommissionen och medlemsstaterna, och vid behov med relevanta unionsbyråer. Byrån ska utveckla och sköta ett informationssystem som möjliggör utbyte med dessa aktörer av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, och utbyte av sådana personuppgifter som avses i artiklarna 45, 47, 48 och 49 i denna förordning i enlighet med rådets beslut 2013/488/EU ⁽¹⁾ och kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

2. Byrån får vidta de åtgärder som krävs för att underlätta utbyte med Irland och Förenade kungariket av information som är relevant för dess arbetsuppgifter, om informationen gäller verksamhet som dessa länder deltar i enligt artiklarna 51 och 62.5.

Artikel 45

Dataskydd

1. Byrån ska tillämpa förordning (EG) nr 45/2001 när den behandlar personuppgifter.
2. Styrelsen ska fastställa åtgärder för byråns tillämpning av förordning (EG) nr 45/2001, däribland sådana som rör byråns dataskyddsombud. Åtgärderna ska fastställas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 47, 48 och 49 får byrån behandla personuppgifter för administrativa ändamål.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 ska överföring av personuppgifter som behandlats av byrån, och medlemsstaters vidare överföring till myndigheter i tredjeland eller tredje part, inklusive internationella organisationer, av personuppgifter som behandlats inom ramen för denna förordning, vara förbjuden.

Artikel 46

Ändamål med behandling av personuppgifter

1. Byrån får endast behandla personuppgifter för följande ändamål:
 - a) För att utföra sina uppgifter att organisera och samordna gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupperna för migrationshantering i enlighet med artikel 47.
 - b) För att utföra sina uppgifter att organisera och samordna återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner i enlighet med artikel 48.
 - c) För att underlätta informationsutbyte med medlemsstaterna, Easo, Europol eller Eurojust i enlighet med artikel 47.
 - d) För byråns riskanalyser i enlighet med artikel 11.
 - e) För att identifiera och spåra fartyg via Eurosur i enlighet med artikel 49.
 - f) För administrativa uppgifter.
2. All behandling av personuppgifter enligt punkt 1 ska ske med hänsyn till proportionalitetsprincipen och vara strikt begränsad till personuppgifter som är nödvändiga för de ändamål som anges i den punkten.
3. En medlemsstat eller en annan unionsbyrå som överför personuppgifter till byrån ska fastställa för vilket eller vilka ändamål uppgifterna ska behandlas i enlighet med punkt 1. Byrån får behandla sådana personuppgifter för annat ändamål, som också omfattas av punkt 1, endast om uppgiftslämnaren samtyckt därtill.
4. I samband med överföring av personuppgifter kan medlemsstaterna och andra unionsbyråer ange eventuella allmänna eller specifika begränsningar för åtkomst till eller användning av dem, inbegripet vad avser överföring, radering eller förstöring av dem. I de fall där behovet av sådana begränsningar framkommer efter överföringen av personuppgifter, ska de underrätta byrån om detta. Byrån ska efterleva dessa begränsningar.

Artikel 47

Behandling av personuppgifter som samlats in under gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba gränsinsatser och av stödgrupper för migrationshantering

1. Byrån ska endast behandla följande kategorier av personuppgifter som samlats in och överförs till den av medlemsstaterna eller av den egna personalen i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba gränsinsatser, eller av stödgrupper för migrationshantering:
 - a) Personuppgifter om personer som av medlemsstaternas behöriga myndigheter på rimliga grunder misstänks för att vara inblandade i gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel eller terrorism.
 - b) Personuppgifter om personer som utan tillstånd passerat de yttre gränserna och vilkas uppgifter samlats in av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, inbegripet när de agerar inom ramen för stödgrupper för migrationshantering.
 - c) Nummer på fordonsregistreringsskyltar, fordonsidentifieringsnummer, telefonnummer eller identifieringsnummer för fartyg, vilka är kopplade till de personer som det hänvisas till i leden a och b och vilka är nödvändiga för att utreda och analysera ruttor och metoder som används för olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet.
2. Byrån får behandla personuppgifter enligt punkt 1 i följande fall:
 - a) När överföring till Easo, Europol eller Eurojust är nödvändig för användning inom ramen för deras respektive uppdrag och i enlighet med artikel 52.
 - b) När överföring till sådana myndigheter i de relevanta medlemsstaterna som är ansvariga för gränskontroll, migration, asyl eller brottsbekämpning är nödvändig för användning i enlighet med nationell lagstiftning och dataskyddsbestämmelser på unionsnivå och nationell nivå.
 - c) När det är nödvändigt för att utarbeta riskanalyser.

Personuppgifter som rör personer som avses i punkt 1 b ska överföras till brottsbekämpande myndigheter endast i specifika fall och när det är absolut nödvändigt i syfte att förebygga, avslöja, utreda eller lagföra allvarliga brott.

3. Personuppgifter ska raderas så snart de har överförts till Easo, Europol eller Eurojust eller till medlemsstaternas behöriga myndigheter eller så snart de har använts för utarbetandet av riskanalyser. Lagringstiden får under inga omständigheter överstiga 90 dagar efter den dag då uppgifterna samlades in. I resultaten av riskanalyser ska uppgifterna vara anonymiserade.

Artikel 48

Behandling av personuppgifter i samband med återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner

1. När byrån utför sina uppgifter att organisera och samordna återvändandeinsatser och genomföra återvändandeinterventioner får den behandla personuppgifter rörande personer som är föremål för ett beslut om återvändande.
2. Personuppgifter som behandlas av byrån ska vara strikt begränsade till sådana personuppgifter som krävs för ändamålen med återvändandeinsatsen eller återvändandeinterventionen.
3. Personuppgifterna ska raderas så snart som ändamålet för vilket de samlades in har uppnåtts, dock senast 30 dagar efter det att återvändandeinsatsen eller återvändandeinterventionen avslutats.
4. Om personuppgifter rörande personer som är föremål för ett beslut om återvändande inte överförs till transportören av en medlemsstat, får byrån överföra uppgifterna.

*Artikel 49***Behandling av personuppgifter inom ramen för Eurosur**

Byrån får behandla personuppgifter i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 1052/2013.

*Artikel 50***Säkerhetsbestämmelser om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade**

1. Byrån ska tillämpa kommissionens säkerhetsbestämmelser enligt beslut (EU, Euratom) 2015/444. Dessa bestämmelser ska bland annat tillämpas på utbyte, behandling och lagring av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.
2. Byrån ska tillämpa säkerhetsprinciperna för behandling av känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade såsom dessa anges i beslut (EU, Euratom) 2015/444 och såsom de genomförs av kommissionen. Styrelsen ska fastställa åtgärder för tillämpningen av dessa säkerhetsprinciper.
3. Klassificering ska inte utesluta att information görs tillgänglig för Europaparlamentet. Överföring och hantering av uppgifter och handlingar som överförs till Europaparlamentet i enlighet med denna förordning ska ske i överensstämmelse med de regler om överföring och hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som är tillämpliga mellan Europaparlamentet och kommissionen.

*Avsnitt 3***Byråns samarbete***Artikel 51***Samarbete med Irland och Förenade kungariket**

1. Byrån ska underlätta medlemsstaternas operativa samarbete med Irland och Förenade kungariket i fråga om specifik verksamhet.
2. Byråns stöd enligt artikel 8.1 leden l, n och o ska inbegripa organisation av medlemsstaternas återvändandeinsatser där även Irland eller Förenade kungariket, eller båda länderna, deltar.
3. Denna förordning ska inte börja tillämpas på Gibraltars gränser förrän den dag då en överenskommelse nås om tillämpningsområdet för de åtgärder som rör personers passage av de yttre gränserna.

*Artikel 52***Samarbete med unionens institutioner, organ och byråer samt internationella organisationer**

1. Byrån ska samarbeta med kommissionen, andra unionsinstitutioner, Europeiska utrikestjänsten, Easo, Europol, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Eurojust, Europeiska unionens satellitcentrum, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån samt andra unionsorgan och unionsbyråer i frågor som omfattas av denna förordning, i synnerhet i syfte att bättre hantera migrationsutmaningar och förebygga och avslöja gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism.

I detta syfte får byrån samarbeta med internationella organisationer som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning.

2. Samarbete som avses i punkt 1 ska äga rum inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med de enheter som avses i punkt 1. Dessa avtal ska ha förhandsgodkänts av kommissionen. Byrån ska underrätta Europaparlamentet om alla sådana avtal.

3. Byrån ska samarbeta med kommissionen och, när så är lämpligt, med medlemsstaterna inom verksamheter enligt denna förordning. Även om det ligger utanför denna förordnings tillämpningsområde ska den också delta i sådant samarbete inom verksamheter som avser tullområdet, inklusive riskhantering, när dessa verksamheter kan stödja varandra. Detta samarbete ska inte inverka på kommissionens och medlemsstaternas befintliga befogenheter.

4. Sådana unionsinstitutioner, -organ och -byråer samt internationella organisationer som avses i punkt 1 ska använda information som erhållits från byrån endast inom ramen för sin behörighet och i den mån de respekterar skyddet av de grundläggande rättigheterna, däribland kraven på dataskydd. För vidare överföring eller annan kommunikation av personuppgifter som behandlats av byrån till andra unionsinstitutioner, -organ och -byråer krävs särskilda samarbetsavtal om utbyte av personuppgifter och ett förhandsgodkännande av Europeiska datatillsynsmannen. Varje överföring av personuppgifter som görs av byrån ska ske i enlighet med dataskyddsbestämmelserna i artiklarna 45–49. Beträffande hanteringen av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska samarbetsavtalen innehålla bestämmelser om att berörda unionsinstitutioner, -organ och -byråer eller internationella organisationer ska följa säkerhetsbestämmelser och standarder som är likvärdiga med dem som tillämpas av byrån.

5. Byrån får, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från unionens institutioner, organ och byråer eller internationella organisationer att delta i byråns verksamhet, särskilt i gemensamma insatser, pilotprojekt, riskanalys och utbildning, i den utsträckning observatörernas närvaro är förenlig med målen för denna verksamhet, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörerna får delta i riskanalys och utbildning endast med de berörda medlemsstaternas samtycke. Vid gemensamma insatser och pilotprojekt ska värmedlemsstatens samtycke krävas för att observatörerna ska få delta. Närmare bestämmelser om observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa planen. Observatörerna ska erhålla lämplig utbildning från byrån innan de deltar.

Artikel 53

Europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter

1. Byrån ska i samarbete med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån stödja nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter på nationell nivå och unionsnivå samt, när så är lämpligt, på internationell nivå genom

- a) delning, sammanställning och analys av information från fartygsrapporteringsystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga för dessa byråer, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data,
- b) tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på den senaste tekniken, inbegripet ryddbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar,
- c) kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer och rekommendationer och genom fastställande av bästa praxis samt genom tillhandahållande av utbildning och utbyte av personal,
- d) förstärkt informationsutbyte och samarbete om kustbevakningsuppgifter, bland annat genom att analysera operativa utmaningar och framväxande risker på sjöfartsområdet,
- e) kapacitetsdelning genom planering och genomförande av multifunktionella insatser och genom ömsesidigt utbyte av tillgångar och andra resurser, i den utsträckning dessa åtgärder samordnas av byråerna och godtas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Närmare former för samarbete om kustbevakningsuppgifter mellan byrån, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska fastställas i ett samarbetsavtal, i enlighet med deras respektive uppdrag och de finansiella regler som är tillämpliga för dessa byråer. Ett sådant avtal ska godkännas av byråns styrelse samt av Europeiska sjösäkerhetsbyråns och Europeiska fiskerikontrollbyråns styrelser.

3. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, byrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån ställa till förfogande en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter. Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för informationsutbyte. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.

Artikel 54

Samarbete med tredjeländer

1. I frågor som omfattas av byråns verksamhet, och i den omfattning som krävs för fullgörandet av dess uppgifter, ska byrån underlätta och uppmuntra tekniskt och operativt samarbete mellan medlemsstater och tredjeländer inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser, även med avseende på skyddet av de grundläggande rättigheterna och principen om *non-refoulement*. Byrån och medlemsstaterna ska iaktta unionsrätten, inbegripet normer och standarder som utgör en del av unionens regelverk, när samarbetet med tredjeländer äger rum på dessa länders territorier. Samarbetet med tredjeländer ska användas för att främja europeiska normer för gränsförvaltning och återvändande.

2. Byrån får med stöd från och i samordning med unionens delegationer samarbeta med de myndigheter i tredjeländer som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning. När byrån gör detta ska den agera inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser, även när det gäller skyddet av grundläggande rättigheter och principen om *non-refoulement*. Den ska också agera inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med dessa myndigheter i enlighet med unionsrätten och unionspolitiken. Dessa avtal ska specificera samarbetets omfattning, art och syfte och gälla förvaltningen av det operativa samarbetet. Utkasten till samarbetsavtal ska ha förhandsgodkänts av kommissionen. Byrån ska informera Europaparlamentet innan ett samarbetsavtal ingås. Byrån ska iaktta unionsrätten, inbegripet normer och standarder som utgör en del av unionens regelverk.

3. Under omständigheter som kräver teknisk och operativ förstärkning får byrån samordna det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer vad gäller förvaltning av de yttre gränserna. Byrån ska ha möjlighet att genomföra åtgärder vid de yttre gränserna som omfattar en eller flera medlemsstater och ett tredjeland med gräns mot minst en av dessa medlemsstater, förutsatt att tredjelandet lämnat sitt samtycke; detta gäller även på tredjelandets territorium. Insatser ska genomföras utifrån en operativ plan som har godkänts av den eller de medlemsstater som gränsar till området för insatsen. Medlemsstaternas deltagande i gemensamma insatser på tredjeländers territorier ska ske på frivillig grund. Kommissionen ska underrättas om sådan verksamhet.

4. I fall där avsikten är att utplacera enheter i ett tredjeland för att de ska delta i åtgärder där medlemmarna i enheterna kommer att ha verkställande befogenheter, eller i fall där andra åtgärder i tredjeland kräver det, ska ett statusavtal ingås mellan unionen och det berörda tredjelandet. Statusavtalet ska omfatta alla aspekter som är nödvändiga för att utföra åtgärderna. Det ska i synnerhet innehålla en beskrivning av insatsens omfattning, civilrättsligt och straffrättsligt ansvar samt uppgifter och befogenheter för medlemmarna i enheterna. Statusavtalet ska säkerställa full respekt för grundläggande rättigheter under dessa insatser.

5. Kommissionen ska utarbeta en mall för statusavtal för åtgärder på tredjeländers territorium.

6. Byrån ska samarbeta med behöriga myndigheter i tredjeland i fråga om återvändande, bland annat i fråga om anskaffande av resehandlingar.

7. Byrån får, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från tredjeländer att delta i verksamhet vid de yttre gränserna som avses i artikel 14, återvändandeinsatser som avses i artikel 28, återvändandeinterventioner som

avses i artikel 33 och utbildning som avses i artikel 36, i den utsträckning deras närvaro är förenlig med målen för denna verksamhet, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörernas deltagande får endast äga rum med de berörda medlemsstaternas samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 14, 19, 28 och 36, och endast med värdmedlemsstatens samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 14 och 33. Närmare bestämmelser om observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa planen. Dessa observatörer ska från byrån få lämplig utbildning innan de deltar. De ska vara skyldiga att under sitt deltagande i verksamheten följa byråns uppförandekoder.

8. Byrån ska delta i genomförandet av internationella avtal som ingåtts av unionen med tredjeland inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser i de frågor som omfattas av denna förordning.

9. Byrån får ta emot unionsfinansiering i enlighet med gällande bestämmelser för de relevanta instrument som inrättats till stöd för unionens politik för yttre förbindelser. Byrån får inleda och finansiera projekt för tekniskt bistånd i tredjeland i frågor som omfattas av denna förordning.

10. När medlemsstaterna ingår bilaterala avtal med tredjeländer får de, i samförstånd med byrån, ta med bestämmelser om byråns roll och befogenheter i enlighet med denna förordning, i synnerhet om hur medlemmar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheter som utplaceras av byrån ska utöva sina verkställande befogenheter i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser eller återvändandeinterventioner. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana bestämmelser.

11. Byrån ska underrätta Europaparlamentet om verksamhet som bedrivs enligt denna artikel. Den ska i sina årsrapporter ta med en bedömning av samarbetet med tredjeländer.

Artikel 55

Sambandsmän i tredjeland

1. Byrån har rätt att utplacera experter ur sin egen personal som sambandsmän, vilka bör åtnjuta högsta möjliga skydd när de utför sina uppgifter i tredjeland. De ska ingå i unionens och medlemsstaternas lokala eller regionala samarbetsnätverk av sambandsmän för invandring och säkerhetsexperter, däribland det nätverk som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 377/2004 ⁽¹⁾. Sambandsmän ska endast utplaceras i tredjeländer vars gränsförvaltningsmetoder följer miniminormer för mänskliga rättigheter.

2. Inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser bör sambandsmän i första hand utplaceras i sådana tredjeländer som på grundval av en riskanalys antas utgöra ett ursprungsland eller transiteringsland för olaglig invandring. Byrån får även i utbyte ta emot sambandsmän från dessa tredjeländer. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören årligen anta en förteckning över vilka tredjeländer som ska prioriteras. Utplaceringen av sambandsmän ska godkännas av styrelsen.

3. Byråns sambandsmän ska, i överensstämmelse med unionsrätten och med respekt för de grundläggande rättigheterna, upprätta och underhålla kontakter med behöriga myndigheter i det tredjeland där de är placerade för att bidra till att förebygga och bekämpa olaglig invandring och till att främja återvändande av personer som är föremål för ett beslut om återvändande. Sambandsmännen ska ha god samordning med unionens delegationer.

4. Beslutet om utplacering av sambandsmän i tredjeland kräver ett förhandsyttrande från kommissionen. Europaparlamentet ska utan dröjsmål hållas fullständigt informerat om denna verksamhet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1).

Avsnitt 4

Byråns allmänna ramverk och organisation*Artikel 56***Rättslig ställning och säte**

1. Byrån ska vara ett unionsorgan. Den ska vara en juridisk person.
2. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella rätten. Byrån ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstol.
3. Byrån ska vara oberoende vid genomförandet av sitt tekniska och operativa uppdrag.
4. Byrån ska företrädas av den verkställande direktören.
5. Byråns säte ska vara Warszawa, Polen, med förbehåll för genomförandet av artikel 57.

*Artikel 57***Överenskommelse om sätet**

1. De nödvändiga arrangemangen beträffande byråns lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten, samt de särskilda regler som är tillämpliga för den verkställande direktören, den vice verkställande direktören, ledamöterna i styrelsen, byråns personal och personalens familjemedlemmar i den medlemsstaten, ska fastställas i en överenskommelse om sätet mellan byrån och den medlemsstat där den har sitt säte.
2. Överenskommelsen om sätet ska ingås efter godkännande av styrelsen och senast den 7 april 2017.
3. Den medlemsstat där byrån har sitt säte ska säkerställa bästa möjliga verksamhetsvillkor för byrån, inklusive en flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning samt lämpliga transportförbindelser.

*Artikel 58***Personal**

1. Byråns personal ska omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*), anställningsvillkoren för övriga anställda vid unionen (nedan kallade *anställningsvillkoren*), fastställda i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, samt de bestämmelser som antagits efter överenskommelse mellan unionens institutioner för att ge verkan åt dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Vid genomförandet av artiklarna 12, 22 och 32.2 måste den som utses till samordnare eller sambandsman utses bland sådan personal vid byrån som omfattas av tjänsteföreskrifterna eller avdelning II i anställningsvillkoren. Vid genomförandet av artikel 20.11 får bara utstationerade gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal utses för utstationering till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna. Byrån ska utse de nationella experter som ska utstationeras till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna i enlighet med den artikeln.

3. Styrelsen ska i samförstånd med kommissionen anta nödvändiga genomförandeåtgärder i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

4. Styrelsen får anta bestämmelser som tillåter att gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal från medlemsstaterna utstationeras vid byrån. Sådana bestämmelser ska ta hänsyn till kraven i artikel 20.11, i synnerhet det faktum att de utstationerade gränsbevakningstjänstemännen eller annan relevant personal betraktas som medlemmar i enheterna och har de uppgifter och befogenheter som anges i artikel 40. Bestämmelserna ska innehålla föreskrifter om utplaceringsvillkoren.

Artikel 59

Immunitet och privilegier

Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska tillämpas på byrån och dess personal.

Artikel 60

Ansvar

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett avtal som byrån ingått.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under tjänsteutövning.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att avgöra tvister om ersättning för sådan skada som avses i punkt 3.
5. Byråpersonalens personliga ansvar gentemot byrån ska regleras av de bestämmelser i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren som är tillämpliga på dem.

Artikel 61

Byråns lednings- och förvaltningsstruktur

Byråns lednings- och förvaltningsstruktur ska omfatta följande:

- a) En styrelse.
- b) En verkställande direktör.
- c) Ett rådgivande forum.
- d) Ett ombud för grundläggande rättigheter.

Artikel 62

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska vara ansvarig för att fatta byråns strategiska beslut i enlighet med denna förordning.
2. Styrelsen ska göra följande:
 - a) Utnämna den verkställande direktören på förslag från kommissionen i enlighet med artikel 69.
 - b) Utnämna den vice verkställande direktören på förslag av den verkställande direktören i enlighet med artikel 69.
 - c) Anta beslut om utförande av sårbarhetsanalysen i enlighet med artikel 13.1 och 13.8, varvid besluten om åtgärder antagna enligt artikel 13.8 ska fattas med två tredjedelars majoritet bland de röstberättigade ledamöterna.
 - d) Anta beslut om fastställande av en gemensam integrerad modell för riskanalys i enlighet med artikel 11.1.
 - e) Anta beslut om typen av och villkoren för utplacering av sambandsmän i medlemsstaterna i enlighet med artikel 12.2.
 - f) Anta en teknisk och operativ strategi för den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med artikel 3.2.
 - g) Anta ett beslut om det totala antalet och profilerna för gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som ska ställas till förfogande för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna i enlighet med artikel 20.2.
 - h) Med tre fjärdedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna anta ett beslut om minsta antal och profiler för gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal som motsvarar dessa profiler, som ska ställas till förfogande för reserven för snabba insatser med europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, i enlighet med artikel 20.4.
 - i) Anta en årlig verksamhetsrapport om byråns verksamhet för det föregående året och senast den 1 juli översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
 - j) Före den 30 november varje år, med beaktande av kommissionens yttrande och med två tredjedels majoritet av de röstberättigade ledamöterna, anta ett samlat programdokument med byråns fleråriga program och dess arbetsprogram för det påföljande året och översända detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
 - k) Fastställa förfaranden för den verkställande direktörens beslut om byråns tekniska och operativa uppgifter.
 - l) Med två tredjedels majoritet av de röstberättigade ledamöterna anta byråns årsbudget och utöva andra uppgifter med avseende på byråns budget i enlighet med avsnitt 5 i detta kapitel.
 - m) Vara ansvarig för disciplinära åtgärder gentemot den verkställande direktören och, i samförstånd med den verkställande direktören, gentemot den vice verkställande direktören.
 - n) Fastställa sin arbetsordning.
 - o) Fastställa byråns organisationsstruktur och anta byråns personalpolitik.
 - p) Anta en strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, och därvid ta hänsyn till kostnaderna och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.

- q) Anta interna bestämmelser för att förebygga och hantera intressekonflikter avseende ledamöterna.
- r) I enlighet med punkt 8, med avseende på byråns personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren tilldelas den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal (nedan kallade *tillsättningsmyndighetsbefogenheter*).
- s) Anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
- t) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar som utförs av Olaf.
- u) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 8.3 andra stycket.
- v) Utse en räkenskapsförare, som omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren, som ska vara helt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.
- w) Fatta beslut om en gemensam metod för sårbarhetsanalyser, inbegripet objektiva kriterier mot bakgrund av vilka byrån ska utföra sårbarhetsanalysen, samt uppgift om dessa analysers frekvens och om hur senare sårbarhetsanalyser ska utföras.
- x) Fatta beslut om utökad analys och övervakning av en medlemsstat enligt artikel 13.2.
- y) Utse ett ombud för grundläggande rättigheter i enlighet med artikel 71.1.
- z) Godkänna samarbetsavtal med tredjeländer.

Den årliga verksamhetsrapporten, som det hänvisas till i led i, ska offentliggöras.

3. För att styrelsens förslag till beslut enligt punkt 2 angående specifik verksamhet som byrån ska genomföra vid, eller i omedelbar närhet av, en viss medlemsstats yttre gräns ska kunna antas, krävs att den ledamot av styrelsen som företräder medlemsstaten i fråga röstar för förslaget.

4. Styrelsen får ge råd till den verkställande direktören i alla frågor som hänför sig till utvecklingen av den operativa förvaltningen av de yttre gränserna och återvändande, däribland forskningsrelaterad verksamhet.

5. Om Irland och/eller Förenade kungariket begär att få delta i specifik verksamhet, ska styrelsen fatta beslut om detta.

Styrelsen ska besluta från fall till fall och med absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter. Styrelsen ska vid beslutet överväga om Irlands och/eller Förenade kungarikets deltagande bidrar till resultatet av verksamheten i fråga. Irlands och/eller Förenade kungarikets finansiella bidrag till den verksamhet som begäran om deltagande avser ska fastställas i beslutet.

6. Styrelsen ska varje år till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*) översända all information som är av betydelse för resultaten av de utvärderingsförfaranden som byrån genomfört.

7. Styrelsen får upprätta ett litet verkställande organ för att bistå styrelsen och den verkställande direktören vid utarbetandet av beslut, program och verksamhet som ska antas av styrelsen, och fatta vissa preliminära, brådskande beslut på styrelsens vägnar när det är nödvändigt. Det verkställande organet får inte fatta beslut som måste antas med antingen två tredjedels eller tre fjärdedels majoritet i styrelsen. Styrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter till det verkställande organet, särskilt om detta förbättrar byråns effektivitet. Den får inte till det verkställande organet delegera uppgifter avseende beslut som kräver antingen två tredjedels eller tre fjärdedels majoritet i styrelsen.

8. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren om att till den verkställande direktören delegera relevanta tillsättningsmyndighetsbefogenheter och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

Om särskilda omständigheter så kräver får styrelsen genom beslut tillfälligt dra in delegeringen av tillsättningsmyndighetsbefogenheter till den verkställande direktören och de befogenheter som vidaredelegerats av den senare. Den får då själv utöva dessa befogenheter eller delegera dem till en av sina ledamöter eller någon annan i personalen än den verkställande direktören.

Artikel 63

Styrelsens sammansättning

1. Utan att det hindrar tillämpningen av punkt 3 ska styrelsen bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, alla med rösträtt. Varje medlemsstat ska därför utse en ledamot till styrelsen samt en suppleant som ska företräda ledamoten i dennes frånvaro. Kommissionen ska utse två ledamöter och deras suppleanter. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatperioden ska kunna förlängas.
2. Styrelseledamöterna ska utses på grundval av att de besitter relevant erfarenhet, och relevant sakkunskap, på hög nivå vad gäller operativt samarbete i fråga om gränsförvaltning och återvändande samt relevanta kunskaper i fråga om ledarskap, förvaltning och budget. Medlemsstaterna och kommissionen ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
3. Länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska delta i byråns arbete. De ska ha var sin företrädare och var sin suppleant i styrelsen. Överenskommelser som utvecklats enligt relevanta bestämmelser i deras associeringsavtal som anger på vilket sätt och i vilken utsträckning dessa länder kommer att delta i byråns verksamhet samt de närmare reglerna för detta deltagande, inklusive bestämmelser om finansiella bidrag och personal, ska tillämpas.

Artikel 64

Flerårig programplanering och årliga arbetsprogram

1. Styrelsen ska senast den 30 november varje år anta ett programdokument med byråns fleråriga programplanering och dess årliga arbetsprogram för påföljande år, baserat på förslag från den verkställande direktören, med beaktande av kommissionens yttrande och, i fråga om den fleråriga programplaneringen, efter samråd med Europaparlamentet. Styrelsen ska vidarebefordra detta dokument till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
2. Det dokument som avses i punkt 1 blir definitivt när den allmänna budgeten har antagits slutligt. Det ska vid behov anpassas i enlighet därmed.
3. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa övergripande strategisk planering på lång och medellång sikt med mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och resursplanering, däribland flerårig budget och personalbehov. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa de strategiska områden som kräver insatser och förklara vad som behöver göras för att nå målen. Den ska innehålla en strategi för förbindelserna med tredjeländer och internationella organisationer samt åtgärder kopplade till denna strategi.
4. Den fleråriga programplaneringen ska genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram, och ska vid behov uppdateras för att följa upp resultaten från den utvärdering som genomförts enligt artikel 81. Slutsatserna av utvärderingarna ska också, när så är lämpligt, avspeglas i det årliga arbetsprogrammet för det följande året.

5. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla en beskrivning av den verksamhet som ska finansieras, inklusive detaljerade målsättningar och förväntade resultat, bland annat resultatindikatorer. Programmet ska också innehålla en uppgift om de ekonomiska och personella resurser som anslagits för varje verksamhet, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med den fleråriga programplaneringen. Det ska tydligt framgå vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med det föregående budgetåret.
6. Det årliga arbetsprogrammet ska antas i enlighet med unionens lagstiftningsprogram på relevanta områden för förvaltningen av de yttre gränserna och återvändanden.
7. Styrelsen ska ändra det årliga arbetsprogrammet om byrån får nya uppgifter efter det att ett årligt arbetsprogram har antagits.
8. Varje betydande ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det som tillämpas vid antagandet av det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den verkställande direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet.

Artikel 65

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om han eller hon har förhinder att utföra sina arbetsuppgifter.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska löpa ut när deras respektive uppdrag som styrelseledamot upphör. Om inte annat följer av denna bestämmelse ska mandatperioderna för ordföranden och vice ordföranden vara fyra år. Deras mandatperiod ska kunna förlängas en gång.

Artikel 66

Sammanträden

1. Styrelsens sammanträden ska sammankallas av dess ordförande.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
4. Irland och Förenade kungariket ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden.
5. Styrelsen får bjuda in en företrädare för relevanta unionsinstitutioner, -organ och -byråer.
6. Styrelsen får, i enlighet med sin arbetsordning, bjuda in alla personer vars åsikter kan vara av intresse att delta i dess sammanträden som observatörer.

7. Styrelseledamöterna får, om annat inte följer av bestämmelserna i styrelsens arbetsordning, biträdas av rådgivare eller experter.
8. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

Artikel 67

Omröstning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 20.4, 62.2 c, j och l, 65.1 och 69.2 och 69.4 ska styrelsen fatta sina beslut med absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter.
2. Varje ledamot ska ha en röst. Om en ledamot är frånvarande ska hans eller hennes suppleant ha rätt att utöva ledamotens rösträtt. Den verkställande direktören får inte rösta.
3. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska anges i arbetsordningen. Dessa bestämmelser ska inbegripa de villkor under vilka en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt vid behov eventuella krav avseende beslutförhet.
4. Företrädare för länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket har begränsad rösträtt i enlighet med deras respektive avtal. För att de anslutna länderna ska kunna utöva sin rösträtt ska byrån på dagordningen ange vilka frågor som omfattas av begränsad rösträtt.

Artikel 68

Den verkställande direktörens uppgifter och befogenheter

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören som ska ha en fullständigt oberoende ställning i utförandet av sina arbetsuppgifter. Utan att det påverkar tillämpningen av unionsinstitutionernas eller styrelsens befogenheter får den verkställande direktören varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
2. Europaparlamentet eller rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om utförandet av hans eller hennes arbetsuppgifter. Detta inbegriper rapportering om genomförandet och övervakningen av strategin för grundläggande rättigheter, byråns årliga verksamhetsrapport för närmast föregående år, arbetsprogrammet för påföljande år och byråns fleråriga programplanering eller andra frågor som rör byråns verksamhet. Den verkställande direktören ska även göra ett uttalande inför Europaparlamentet när så begärs och regelbundet rapportera till denna institution.
3. Den verkställande direktören är ansvarig för förberedelse och genomförande av de strategiska beslut som fattas av styrelsen samt för beslutsfattande som rör byråns operativa verksamhet i enlighet med denna förordning. Den verkställande direktören ska ha följande arbetsuppgifter och befogenheter:
 - a) Föreslå, förbereda och genomföra strategiska beslut, program och verksamheter som antas av styrelsen inom ramen för denna förordning, dess genomförandebestämmelser och annan tillämplig lagstiftning.
 - b) Vidta alla nödvändiga åtgärder, däribland besluta om interna administrativa anvisningar och offentliggöra meddelanden för att säkerställa att den dagliga förvaltningen och verksamheten vid byrån fungerar enligt bestämmelserna i denna förordning.
 - c) Varje år utarbета programdokumentet och lägga fram det för styrelsen efter att ha hört kommissionen.

- d) Varje år utarbета en årlig verksamhetsrapport om byråns verksamhet och lägga fram den för styrelsen.
 - e) Utarbета ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter i enlighet med artikel 75 samt genomföra budgeten i enlighet med artikel 76.
 - f) Delegera sina befogenheter till annan personal inom byrån enligt bestämmelser som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 62.2 n.
 - g) Anta en rekommendation om åtgärder i enlighet med artikel 13.6, inklusive beslut med förslag om att medlemsstater inleder och genomför gemensamma insatser, snabba gränsinsatser eller andra åtgärder som avses i artikel 14.2.
 - h) Utvärdera, godkänna och samordna medlemsstaternas förslag till gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser i enlighet med artikel 15.3.
 - i) Utvärdera, godkänna och samordna medlemsstaters begäran om gemensamma återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner i enlighet med artiklarna 28 och 33.
 - j) Säkerställa att de operativa planer som avses i artiklarna 16, 17 och 33.4 genomförs.
 - k) Bedöma medlemsstatens begäran om stöd till stödgrupper för migrationshantering och bedöma dess behov, i samråd med relevanta unionsbyråer i enlighet med artikel 18.2.
 - l) Säkerställa att det rådsbeslut som avses i artikel 19.1 genomförs.
 - m) Dra tillbaka finansiering av verksamhet i enlighet med artikel 25.
 - n) Utvärdera resultaten av verksamhet i enlighet med artikel 26.
 - o) Fastställa den minsta mängd teknisk utrustning som krävs för att tillgodose byråns behov, särskilt för att genomföra gemensamma insatser, utplacera stödgrupper för migrationshantering, genomföra snabba gränsinsatser, återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner i enlighet med artikel 39.5.
 - p) Utarbета en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom undersökningar utförda av Olaf, samt överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och till styrelsen regelbundet.
 - q) Skydda unionens ekonomiska intressen genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom att utföra effektiva kontroller och genom att, om oegentligheter upptäcks, återkräva felaktigt utbetalda belopp och vid behov tillämpa effektiva, proportionerliga och avskräckande administrativa åtgärder och ekonomiska påföljder.
 - r) Utarbета en bedrägeribekämpningsstrategi för byrån och lägga fram den för styrelsen för godkännande.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för sin verksamhet inför styrelsen.
5. Den verkställande direktören ska vara byråns rättsliga företrädare.

Artikel 69

Utnämning av den verkställande direktören och vice verkställande direktören

1. Kommissionen ska föreslå minst tre kandidater till tjänsten som verkställande direktör på grundval av en förteckning som upprättats efter det att tjänsten har utannonserats i *Europeiska unionens officiella tidning* samt, om det är lämpligt, i annan press eller på webbplatser.
2. Den verkställande direktören ska utnämnas av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad förvaltnings- och ledningskompetens på hög nivå, inklusive relevant yrkeserfarenhet i chefsställning inom området förvaltning av de yttre gränserna och återvändande. De kandidater som kommissionen föreslår ska före utnämningen bli ombedda att göra ett uttalande inför det eller de ansvariga utskotten i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna.

Efter ett sådant uttalande ska Europaparlamentet anta ett yttrande med synpunkter där det kan ange en preferens-kandidat.

Styrelsen ska utnämna den verkställande direktören med beaktande av dessa synpunkter. Styrelsen ska fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av alla röstberättigade ledamöter.

Om styrelsen beslutar att utnämna en annan kandidat än den som Europaparlamentet angett som sin preferens-kandidat, ska styrelsen skriftligen meddela Europaparlamentet och rådet om på vilket sätt Europaparlamentets yttrande beaktades.

Befogenheten att avsätta den verkställande direktören ska ligga hos styrelsen, på kommissionens förslag.

3. Den verkställande direktören ska biträddas av en vice verkställande direktör. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder ska han eller hon ersättas av vice verkställande direktören.

4. Byråns vice verkställande direktör ska utnämnas av styrelsen på förslag av den verkställande direktören. Den vice verkställande direktören ska utnämnas på grundval av meriter och dokumenterad lämplig förvaltnings- och ledningskompetens inklusive relevant yrkeserfarenhet inom området förvaltning av de yttre gränserna och återvändande. Den verkställande direktören ska föreslå minst tre kandidater till tjänsten som vice verkställande direktör. Styrelsen ska fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av alla röstberättigade ledamöter.

Styrelsen ska också ha befogenhet att avsätta den vice verkställande direktören i enlighet med det förfarande som anges i första stycket.

5. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering där hänsyn tas till en bedömning av den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.

6. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärdering som avses i punkt 5, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång, med ytterligare en period av högst fem år.

7. Vice verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Styrelsen kan förlänga mandatperioden en gång, med ytterligare en period på högst fem år.

Artikel 70

Rådgivande forum

1. Byrån ska inrätta ett rådgivande forum för att bistå den verkställande direktören och styrelsen med oberoende rådgivning i frågor om grundläggande rättigheter.

2. Byrån ska bjuda in Easo, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Förenta nationernas höge flyktingkommissarie och andra relevanta organisationer att delta i det rådgivande forumet. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen besluta om det rådgivande forumets sammansättning samt om formerna för överföring av information till det rådgivande forumet. Det rådgivande forumet ska, efter samråd med styrelsen och den verkställande direktören, fastställa sina arbetsmetoder och inrätta sitt arbetsprogram.

3. Samråd ska ske med det rådgivande forumet om vidareutvecklingen och genomförandet av strategin för grundläggande rättigheter, om inrättandet av systemet för klagomål samt om uppförandekoder och gemensamma läroplaner.

4. Det rådgivande forumet ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet. Den rapporten ska göras tillgänglig för allmänheten.
5. Utan att det påverkar de uppgifter som ombudet för grundläggande rättigheter har ska det rådgivande forumet ha faktisk tillgång till all information om respekten för de grundläggande rättigheterna, bl.a. genom att avlägga besök på platsen för gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser om värdmedlemsstaten lämnar sitt samtycke, och besök i hotspot-områden samt på platsen för återvändandeinsatser och återvändandeinterventioner.

Artikel 71

Ett ombud för grundläggande rättigheter

1. Styrelsen ska utse ett ombud för grundläggande rättigheter. Han eller hon ska ha till uppgift att bidra till byråns strategi för grundläggande rättigheter, övervaka dess efterlevnad av grundläggande rättigheter och främja respekten för grundläggande rättigheter inom byrån. Ombudet för grundläggande rättigheter ska ha nödvändig kompetens och erfarenhet på området grundläggande rättigheter.
2. Ombudet för grundläggande rättigheter ska vara oberoende vid fullgörandet av sina uppgifter. Han eller hon ska rapportera direkt till styrelsen och samarbeta med det rådgivande forumet. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera på detta sätt regelbundet och därigenom bidra till systemet för övervakning av de grundläggande rättigheterna.
3. Ombudet för grundläggande rättigheter ska höras om den operativa plan som utarbetas i enlighet med artiklarna 16, 17, 28 och 33.4. Han eller hon ska ha tillgång till all information om respekten för de grundläggande rättigheterna i hela byråns verksamhet.

Artikel 72

System för klagomål

1. I samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter ska byrån vidta de åtgärder som krävs för att i enlighet med denna artikel inrätta ett system för klagomål i syfte att övervaka och säkerställa respekten för de grundläggande rättigheterna inom all verksamhet vid byrån.
2. Den som direkt påverkas av personalens agerande i samband med en gemensam insats, ett pilotprojekt, en snabb gränsinsats, en utplacering av en stödgrupp för migrationshantering, en återvändandeinsats eller en återvändandeintervention, och som anser att de egna grundläggande rättigheterna kränkts på grund av detta agerande, eller den som representerar en sådan person, får lämna in ett skriftligt klagomål till byrån.
3. Endast motiverade klagomål som avser konkreta kränkningar av de grundläggande rättigheterna kan tas upp till prövning.
4. Ombudet för grundläggande rättigheter ansvarar för handläggningen av klagomål som byrån mottagit i enlighet med rätten till god förvaltning. Ombudet för grundläggande rättigheter ska i detta syfte bedöma om klagomålet kan tas upp till prövning, registrera klagomål som kan tas upp till prövning, vidarebefordra alla registrerade klagomål till den verkställande direktören, vidarebefordra klagomål som avser medlemmar i enheterna till hemmedlemsstaten, underrätta medlemsstatens behöriga myndighet eller behöriga organ för de grundläggande rättigheterna, samt registrera och säkerställa byråns eller medlemsstatens uppföljning.
5. I enlighet med rätten till god förvaltning ska den klagande, om klagomålet kan tas upp till prövning, underrättas om att klagomålet registrerats, att en bedömning inletts och att ett svar kan väntas så snart det finns tillgängligt. Om ett klagomål vidarebefordras till nationella myndigheter eller organ ska klaganden få deras kontaktuppgifter. Om klagomålet inte kan tas upp till prövning ska klaganden underrättas om skälen till detta och, om möjligt, om andra sätt att hantera frågan.

Varje beslut ska meddelas i skriftlig form och åtföljas av en motivering.

6. När ett registrerat klagomål avser personal vid byrån ska den verkställande direktören säkerställa lämplig uppföljning i samråd med ombudet för grundläggande rättigheter, däribland disciplinära åtgärder vid behov. Den verkställande direktören ska inom en fastställd tidsram rapportera till ombudet för grundläggande rättigheter om resultaten och den uppföljning byrån gör till följd av ett klagomål, däribland disciplinära åtgärder vid behov.

Om ett klagomål rör dataskyddsfrågor ska den verkställande direktören involvera byråns dataskyddsombud. Ombudet för grundläggande rättigheter och dataskyddsombudet ska skriftligen upprätta ett samförståndsavtal som anger deras arbetsfördelning och samarbete när det gäller mottagna klagomål.

7. Vid registrering av ett klagomål som avser en gränsbevakningstjänsteman i en värdmedlemsstat eller en medlem i enheterna, inbegripet utstationerade medlemmar eller nationella experter, ska hemmedlemsstaten säkerställa lämplig uppföljning, däribland disciplinära åtgärder vid behov eller andra åtgärder i enlighet med nationell rätt. Den berörda medlemsstaten ska rapportera till ombudet för grundläggande rättigheter om resultaten och den uppföljning som görs till följd av klagomålet inom en fastställd tidsperiod och, om nödvändigt, därefter med jämna mellanrum. Byrån ska följa upp ärendet om ingen rapport tas emot från den berörda.

8. Om en gränsbevakningstjänsteman eller en utstationerad nationell expert visar sig ha underlåtit att iaktta grundläggande rättigheter, eller skyldigheter i fråga om internationellt skydd, kan byrån begära att medlemsstaten omedelbart avlägsnar gränsbevakningstjänstemannen eller den utstationerade nationella experten från verksamheten vid byrån eller reserven för snabba insatser.

9. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera till den verkställande direktören och styrelsen om byråns och medlemsstaternas prövning och uppföljning till följd av klagomål. Byrån ska ta med information om systemet för klagomål i sin årsrapport.

10. Ombudet för grundläggande rättigheter ska, i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1–9 och efter samråd med det rådgivande forumet, upprätta ett standardformulär för klagomål, i vilket det ska uppställas krav på detaljerad och preciserad information om den påstådda kränkningen av de grundläggande rättigheterna. Ombudet för grundläggande rättigheter ska också fastställa ytterligare närmare bestämmelser vid behov. Ombudet för grundläggande rättigheter ska lämna in formuläret och sådana ytterligare närmare bestämmelser till den verkställande direktören och styrelsen.

Byrån ska säkerställa att information om möjligheten och förfarandet för att framföra ett klagomål är lättillgänglig, även för utsatta personer. Standardformuläret för klagomål ska finnas tillgängligt på byråns webbplats och på papper i samband med all byråns verksamhet, på språk som tredjelandsmedborgare förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Klagomål ska prövas av ombudet för grundläggande rättigheter även om de inte lämnats in på standardformuläret för klagomål.

11. Alla personuppgifter i klagomål ska handläggas och behandlas av byrån, inbegripet ombudet för grundläggande rättigheter, i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 och av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 95/46/EG och rambeslut 2008/977/RIF.

När en klagande lämnar in ett klagomål ska den klagande anses lämna samtycke till att byrån och ombudet för grundläggande rättigheter behandlar dennes personuppgifter i den mening som avses i artikel 5 d i förordning (EG) nr 45/2001.

För att skydda klagandenas intressen ska klagomål behandlas konfidentiellt av ombudet för grundläggande rättigheter i enlighet med nationell rätt och unionsrätt, såvida inte klaganden uttryckligen avstår från denna rätt. Om klaganden avstår från rätten till konfidentiell behandling ska denne anses ha lämnat sitt samtycke till att ombudet för grundläggande rättigheter eller byrån röjer den klagandes identitet till de behöriga myndigheterna eller organen i ärendet om så är nödvändigt.

*Artikel 73***Språkordning**

1. Bestämmelserna i förordning nr 1 ⁽¹⁾ ska tillämpas på byrån.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av beslut som fattats med stöd av artikel 342 i EUF-fördraget ska den årliga verksamhetsrapport och det årliga arbetsprogram som avses i artikel 62.2 i och j framställas på alla unionens officiella språk.
3. De översättningar som krävs för byråns arbete ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

*Artikel 74***Öppenhet och kommunikation**

1. Byrån ska omfattas av förordning (EG) nr 1049/2001 när den behandlar ansökningar om tillgång till handlingar som den innehar.
2. Byrån ska på eget initiativ kommunicera om ärenden som omfattas av dess uppgifter. Den ska offentliggöra relevant information, bland annat den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 62.2 i och säkerställa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 50, särskilt att allmänheten och alla intresserade snabbt får objektiv, uttömmande, tillförlitlig och lättbegriplig information om dess arbete. Den ska göra detta utan att avslöja operativ information som, om den offentliggjordes, skulle äventyra målen med insatserna.
3. Styrelsen ska fastställa de praktiska arrangemangen för tillämpningen av punkterna 1 och 2.
4. Varje fysisk eller juridisk person har rätt att skriftligen vända sig till byrån på något av unionens officiella språk. Han eller hon har rätt att erhålla svar på samma språk.
5. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till Europeiska ombudsmannen eller för en talan vid Europeiska unionens domstol enligt villkoren i artikel 228 respektive 263 i EUF fördraget.

*Avsnitt 5***Finansiella krav***Artikel 75***Budget**

1. Byråns inkomster ska, med förbehåll för andra typer av inkomster, bestå av följande:
 - a) Ett bidrag från unionen som tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
 - b) Ett bidrag från de länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, i enlighet med de respektive överenskommelser som specificerar deras ekonomiska bidrag.

⁽¹⁾ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

- c) Unionsfinansiering via delegeringsavtal eller ad hoc-bidrag, i enlighet med de finansiella regler för byrån som avses i artikel 79 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik.
 - d) Avgifter för tjänster som byrån tillhandahåller.
 - e) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna.
2. Byråns utgifter ska omfatta utgifter relaterade till dess administration, infrastruktur, drift och personal.
 3. Den verkställande direktören ska upprätta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår, inklusive en tjänsteförteckning, och översända denna till styrelsen.
 4. Inkomster och utgifter ska balansera varandra.
 5. Styrelsen ska med utgångspunkt i det utkast till beräkning som upprättats av den verkställande direktören anta ett preliminärt utkast till beräkning av byråns förväntade inkomster och utgifter, inklusive den preliminära tjänsteförteckningen. Styrelsen ska vidarebefordra dem tillsammans med utkastet till ett samlat programdokument till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari varje år.
 6. Styrelsen ska översända det slutliga utkastet till beräkning av byråns inkomster och utgifter, inklusive utkastet till tjänsteförteckning och det preliminära arbetsprogrammet, till kommissionen senast den 31 mars varje år.
 7. Kommissionen ska vidarebefordra beräkningen till budgetmyndigheten tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
 8. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det anslag som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
 9. Budgetmyndigheten ska bevilja de anslag som utgör bidrag till byrån.
- Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.
10. Styrelsen ska anta byråns budget. Den blir definitiv efter det slutgiltiga antagandet av Europeiska unionens allmänna budget. Vid behov ska den justeras på motsvarande sätt.
 11. Alla eventuella ändringar av budgeten, inklusive tjänsteförteckningen, ska göras enligt samma förfarande.
 12. Alla byggprojekt som kan komma att påverka byråns budget väsentligt ska omfattas av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 ⁽¹⁾.
 13. För att finansiera utplacering av snabba gränsinsatser och återvändandeinterventioner ska den budget som styrelsen antar för byrån innehålla en ekonomisk operativ reserv som uppgår till minst 4 procent av anslaget till den operativa verksamheten. Minst en fjärdedel av reserven bör den 1 oktober varje år vara tillgänglig för att täcka behov som uppkommer fram till årets slut.

Artikel 76

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

2. Byråns räkenskapsförare ska senast den 1 mars varje budgetår N + 1 överlämna de preliminära räkenskaperna för budgetåret N till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten. Kommissionens räkenskapsförare ska konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 147 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.
3. Byrån ska överlämna en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
4. Kommissionens räkenskapsförare ska översända byråns preliminära räkenskaper för år N, som konsoliderats med kommissionens räkenskaper, till revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
5. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på byråns preliminära räkenskaper för år N enligt artikel 148 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska den verkställande direktören på eget ansvar upprätta byråns slutliga räkenskaper och överlämna dem till styrelsen för yttrande.
6. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga räkenskaper för år N.
7. Senast den 1 juli år N + 1 ska den verkställande direktören överlämna de slutliga räkenskaperna tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
8. De slutliga räkenskaperna för år N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.
9. Senast den 30 september år N + 1 ska den verkställande direktören till revisionsrätten översända ett svar på dess synpunkter. Han eller hon ska också skicka detta svar till styrelsen.
10. Den verkställande direktören ska på begäran förse Europaparlamentet med all den information som är nödvändig för en smidig tillämpning av förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för budgetår N, i enlighet med artikel 165.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
11. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för genomförande av budgeten för år N.

Artikel 77

Bedrägeribekämpning

1. För att det ska vara möjligt att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gälla utan förbehåll. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och utan dröjsmål anta lämpliga bestämmelser som ska gälla byråns samtliga anställda genom att använda den mall som anges i bilagan till avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner, av dokument och på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från byrån.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

3. Olaf får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾ göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal eller bidragsbeslut eller ett kontrakt som finansierats av byrån.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska byråns samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådana revisioner och utredningar inom ramen för deras respektive behörighet.

Artikel 78

Förebyggande av intressekonflikter

Byrån ska anta interna regler som ålägger medlemmar i dess organ och dess personal att under sin anställning eller sin mandatperiod undvika alla situationer som kan ge upphov till en intressekonflikt samt att rapportera sådana situationer.

Artikel 79

Finansiell bestämmelse

De finansiella regler som ska tillämpas på byrån ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) nr 1271/2013 såvida detta inte är nödvändigt på grund av särdragen i byråns verksamhet och kommissionen har gett sitt samtycke till detta i förväg.

KAPITEL IV

Ändringar

Artikel 80

Ändring av förordning (EU) 2016/399

I förordning (EU) 2016/399 ska artikel 29.1 ersättas med följande:

”1. Under exceptionella omständigheter, om det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll är utsatt för risk till följd av ihållande allvarliga brister avseende kontrollen av de yttre gränserna enligt artikel 21 i den här förordningen eller till följd av en medlemsstats bristande efterlevnad av ett sådant rådsbeslut som avses i artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 (*), och i den mån dessa omständigheter utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten inom området utan inre gränskontroll, eller inom delar av detta, får gränskontroll vid de inre gränserna återinföras i enlighet med punkt 2 i den här artikeln under en period på högst sex månader. Den perioden får förlängas högst tre gånger, för ytterligare en period på högst sex månader, om de exceptionella omständigheterna kvarstår.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).”.

⁽¹⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL V

Slutbestämmelser

Artikel 81

Utvärdering

1. Senast den 7 oktober 2019 och vart fjärde år därefter ska kommissionen låta genomföra en oberoende extern utvärdering för att i synnerhet granska

- a) byråns resultat med avseende på dess mål, uppdrag och uppgifter,
- b) verkan, ändamålsenligheten och effektiviteten av byråns arbete och arbetsmetoder i förhållande till dess mål, uppdrag och uppgifter,
- c) genomförandet av det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter,
- d) eventuella behov av att ändra byråns uppdrag,
- e) de finansiella följderna av sådana ändringar.

Utvärderingen ska innehålla en särskild analys av hur stadgan och annan relevant unionsrätt följts vid tillämpningen av den här förordningen.

2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser av rapporten till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Styrelsen får utfärda rekommendationer om ändringar av denna förordning till kommissionen. Både utvärderingsrapporten och slutsatserna ska offentliggöras.

Artikel 82

Upphävande

- 1. Förordningarna (EG) nr 2007/2004 och (EG) nr 863/2007 samt beslut 2005/267/EG ska upphöra att gälla.
- 2. Hänvisningar till den upphävda förordningen (EG) nr 2007/2004 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 83

Ikraftträdande och tillämplighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 20.5, 20.6 och 39.7 ska tillämpas från och med den 7 december 2016. Artiklarna 29, 30, 31 och 32 ska tillämpas från och med den 7 januari 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 14 september 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

I. KORČOK

Ordförande

BILAGA I

**TABELL ÖVER DE BIDRAG SOM VARJE MEDLEMSSTAT KOMMER ATT TILLHANDAHÅLLA TILL DET
MINSTA TOTALA ANTALET 1 500 GRÄNSBEVAKNINGSTJÄNSTEMÄN OCH ANNAN RELEVANT
PERSONAL I ENLIGHET MED ARTIKEL 20.5**

Belgien	30
Bulgarien	40
Tjeckien	20
Danmark	29
Tyskland	225
Estland	18
Grekland	50
Spanien	111
Frankrike	170
Kroatien	65
Italien	125
Cypern	8
Lettland	30
Litauen	39
Luxemburg	8
Ungern	65
Malta	6
Nederländerna	50
Österrike	34
Polen	100
Portugal	47
Rumänien	75
Slovenien	35
Slovakien	35
Finland	30
Sverige	17
Schweiz	16
Island	2
Liechtenstein	(*)
Norge	20
Totalt	1 500

(*) Liechtenstein kommer att bidra genom proportionellt ekonomiskt stöd.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
—	Artikel 1
Artikel 1.1	—
Artikel 1.2 första stycket	—
Artikel 1.2 andra stycket	Artiklarna 6.3, 34.1 och 34.4
Artikel 1.3	—
Artikel 1a, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 1a.1	Artikel 2.1
—	Artikel 2.2 och 2.3
Artikel 1a.1a	Artikel 2.4
Artikel 1a.2	Artikel 2.5
Artikel 1a.3	Artikel 2.6
—	Artikel 2.7
Artikel 1a.4	Artikel 2.8
Artikel 1a.5	—
Artikel 1a.6	—
—	Artikel 2.9–2.16
—	Artiklarna 3–5
—	Artikel 6.1 och 6.2
—	Artikel 7
Artikel 2.1, inledningen	Artikel 8.1, inledningen
—	Artikel 8.1 a–c
Artikel 2.1 a	—
Artikel 2.1 b	Artikel 8.1 p
Artikel 2.1 c	—
Artikel 2.1 d	Artikel 8.1 q
Artikel 2.1 da	Artikel 8.1 d
Artikel 2.1 e	Artikel 8.1 e
—	Artikel 8.1 f
Artikel 2.1 ea	Artikel 8.1 g
—	Artikel 8.1 h–o
Artikel 2.1 f	—

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 2.1 g	—
Artikel 2.1 h	Artikel 8.1 r
Artikel 2.1 i	Artikel 8.1 s
—	Artikel 8.1 t och u
Artikel 2.1a	Artikel 34.2 och 34.3
Artikel 2.2	Artikel 8.2
—	Artikel 8.3
—	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 2a	Artikel 35
Artikel 3.1 första och fjärde styckena	Artikel 15.3
Artikel 3.1 andra stycket	—
Artikel 3.1 tredje stycket	Artikel 15.4
Artikel 3.1a första stycket	Artikel 25.1
Artikel 3.1a andra stycket	Artikel 25.2
Artikel 3.1a tredje stycket	Artikel 21.5
Artikel 3.1a fjärde stycket	Artikel 25.4
Artikel 3.1b	—
Artikel 3.2	—
Artikel 3.3	Artikel 26
Artikel 3.4	—
Artikel 3.5	—
Artikel 3a.1 första stycket	Artikel 16.2
Artikel 3a.1 andra stycket, inledningen	Artikel 16.3, inledningen
Artikel 3a.1 andra stycket a	Artikel 16.3 a
Artikel 3a.1 andra stycket b	Artikel 16.3 b
Artikel 3a.1 andra stycket c	Artikel 16.3 c
Artikel 3a.1 andra stycket d	Artikel 16.3 d
Artikel 3a.1 andra stycket e	Artikel 16.3 e
Artikel 3a.1 andra stycket f	Artikel 16.3 f
Artikel 3a.1 andra stycket g	Artikel 16.3 g
Artikel 3a.1 andra stycket h	Artikel 16.3 h

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 3a.1 andra stycket i	Artikel 16.3 i
Artikel 3a.1 andra stycket j	Artikel 16.3 j
Artikel 3a.1 andra stycket k	Artikel 16.3 k
Artikel 3a.2	Artikel 16.4
Artikel 3a.3	Artikel 22.1
Artikel 3b.1	Artikle 20.2
Artikel 3b.2	Artikel 20.3
Artikel 3b.3 första och andra styckena	Artikel 20.11 första stycket
Artikel 3b.3 tredje stycket	Artikel 20.11 andra och tredje styckena
Artikel 3b.4	Artikel 21.4
Artikel 3b.5 första stycket	Artikel 22.2
Artikel 3b.5 andra stycket	Artikel 22.3
Artikel 3b.6	—
Artikel 3b.7	Artikel 20.12
Artikel 3c.1	Artikel 21.1
Artikel 3c.2	Artikel 21.2
Artikel 3c.3	—
Artikel 3c.4	Artikel 21.5
Artikel 4 första stycket	Artikel 11.1
Artikel 4 andra stycket	Artikel 11.2
—	Artikel 11.3
Artikel 4 tredje stycket	Artikel 13.4
Artikel 4 fjärde stycket	Artikel 11.5
Artikel 4 femte stycket	Artikel 11.4
—	Artikel 11.6
Artikel 4 sjätte stycket	Artikel 11.7
—	Artikel 12
—	Artikel 13.1–13.3
—	Artikel 13.5–13.9
Artikel 5 första stycket	Artikel 36.1
Artikel 5 andra stycket	Artikel 36.2
—	Artikel 36.4

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 5 tredje, fjärde och femte styckena	Artikel 36.5
Artikel 5 sjätte stycket	Artikel 36.6
Artikel 5 sjunde stycket	Artikel 36.7
Artikel 5 åttonde stycket	Artikel 36.8
Artikel 6	Artikel 37.1
Artikel 7.1 första stycket	Artikel 38.1, 38.2 och 38.3
Artikel 7.1 andra stycket	Artikel 38.4
Artikel 7.1 tredje stycket	Artikel 38.5
Artikel 7.2	Artikel 39.1 och 39.6
Artikel 7.3	Artikel 39.8
Artikel 7.4	Artikel 39.15
Artikel 7.5 första stycket	Artikel 39.16
Artikel 7.5 andra stycket	Artikel 39.9
Artikel 7.5 tredje stycket	Artikel 39.5 första stycket
Artikel 7.5 fjärde stycket	Artikel 39.5 andra stycket
Artikel 7.6	Artikel 39.12
Artikel 7.7	Artikel 39.13
Artikel 8.1	Artikel 14.1 och 14.2, inledningen
Artikel 8.2, inledningen	Artikel 14.2, inledningen
Artikel 8.2 a	—
Artikel 8.2 b	Artikel 14.2 f
Artikel 8.2 c	Artikel 14.2 a och b
—	Artikel 14.2 c–e och 14.2 g
—	Artikel 14.3
—	Artikel 14.4
Artikel 8.3	—
—	Artikel 15.1
Artikel 8a	Artikel 15.2
Artikel 8b.1	Artikel 20.8
Artikel 8b.2	—
Artikel 8c	Artikel 36
—	Artikel 15.5

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 8d.1	Artikel 17.1
Artikel 8d.2	Artikel 17.2
Artikel 8d.3	Artikel 17.3
Artikel 8d.4	Artikel 17.4
—	Artikel 17.5
Artikel 8d.5	Artikel 17.6
Artikel 8d.6	Artikel 17.7 och 17.8
Artikel 8d.7	—
Artikel 8d.8	Artikel 17.9
Artikel 8d.9	Artikel 17.10
—	Artikel 16.1
Artikel 8e.1, inledningen	—
Artikel 8e.1 a	Artikel 16.3 a
Artikel 8e.1 b	Artikel 16.3 b
Artikel 8e.1 c	Artikel 16.3 c
Artikel 8e.1 d	Artikel 16.3 d
Artikel 8e.1 e	Artikel 16.3 e
Artikel 8e.1 f	Artikel 16.3 f
Artikel 8e.1 g	Artikel 16.3 g
Artikel 8e.1 h	Artikel 16.3 h
Artikel 8e.1 i	Artikel 16.3 i
Artikel 8e.1 j	Artikel 16.3 j
Artikel 8e.1 k	Artikel 16.3 k
—	Artikel 16.3 l–n
Artikel 8e.2	Artikel 16.4
—	Artikel 17.11
—	Artikel 18
—	Artikel 19
—	Artikel 20.1
—	Artikel 20.4
—	Artikel 20.5–20.7

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
—	Artikel 20.9 och 20.10
—	Artikel 21.3
Artikel 8f	Artikel 23
Artikel 8g.1	Artikel 22.2
Artikel 8g.2, inledningen	Artikel 22.3, inledningen
Artikel 8g.2 a	Artikel 22.3 a
Artikel 8g.2 b	Artikel 22.3 a
Artikel 8g.2 c	Artikel 22.3 b
Artikel 8g.2 d	Artikel 22.3 c
—	Artikel 22.3 d
Artikel 8g.3	Artikel 22.4
Artikel 8g.4	—
Artikel 8h	Artikel 24
—	Artikel 25.3
—	Artikel 27.1–27.3
Artikel 9.1	Artiklarna 27.4, 28.1 och 28.9
Artikel 9.1a	Artikel 35.2
Artikel 9.1b	Artiklarna 35.3 och 28.6
Artikel 9.1c	Artikel 28.2
Artikel 9.2	Artikel 54.6
—	Artikel 28.3–28.5
—	Artikel 28.7 och 28.8
—	Artikel 29
—	Artikel 30
—	Artikel 31
—	Artikel 32
—	Artikel 33
—	Artikel 37.2
—	Artikel 37.3
—	Artikel 37.4
—	Artikel 39.2–39.5
—	Artikel 39.7

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
—	Artikel 39.10 och 39.11
—	Artikel 39.14
Artikel 10.1	Artikel 40.1
Artikel 10.2	Artikel 40.2
Artikel 10.3	Artikel 40.3
Artikel 10.4	Artikel 40.4
Artikel 10.5	Artikel 40.5
Artikel 10.6	Artikel 40.6
Artikel 10.7	Artikel 40.7
Artikel 10.8	Artikel 40.8 första stycket
Artikel 10.9	Artikel 40.8 andra stycket
Artikel 10.10	Artikel 40.9
Artikel 10a.1, inledningen	Artikel 41.1, inledningen
Artikel 10a.1 a	Artikel 41.1 a
Artikel 10a.1 b	Artikel 41.1 b
Artikel 10a.1 c	Artikel 41.1 c
—	Artikel 41.1 d
Artikel 10a.2	Artikel 41.2
Artikel 10b	Artikel 42
Artikel 10c	Artikel 43
Artikel 11 första stycket	Artikel 44.1
Artikel 11 andra stycket	Artikel 44.2
Artikel 11a första stycket	Artikel 45.1
Artikel 11a andra stycket	Artikel 45.2 och 45.3
—	Artikel 45.4
Artikel 11b.1	Artikel 48.1
Artikel 11b.2	Artikel 48.2
Artikel 11b.3	Artikel 48.3
Artikel 11b.4	Artikel 48.4
Artikel 11b.5	—
—	Artikel 46
Artikel 11c.1	Artikel 47.1

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 11c.2	Artikel 47.1, inledningen, och 47.1 a
—	Artikel 47.1 b
—	Artikel 47.1 c
Artikel 11c.3, inledningen	Artikel 47.2 första stycket, inledningen
Artikel 11c.3 a	Artikel 47.2 första stycket a
—	Artikel 47.2 första stycket b
Artikel 11c.3 b	Artikel 47.2 första stycket c
—	Artikel 47.2 andra stycket
Artikel 11c.4	Artikel 47.3
Artikel 11c.5	—
Artikel 11c.6	—
Artikel 11c.7	—
Artikel 11ca	Artikel 49
Artikel 11d.1	Artikel 50.1
Artikel 11d.2	Artikel 50.2
—	Artikel 50.3
Artikel 12	Artikel 51
Artikel 13 första stycket	Artikel 52.1 och 52.2
—	Artikel 52.3
Artikel 13 andra stycket	Artikel 52.4
Artikel 13 tredje stycket	Artikel 52.5
—	Artikel 53
Artikel 14.1	Artikel 54.1
Artikel 14.2	Artikel 54.2
—	Artikel 54.3
—	Artikel 54.4
—	Artikel 54.5
Artikel 14.3	Artikel 55.1 och 55.2
Artikel 14.4	Artikel 55.3
Artikel 14.5	Artikel 54.9
Artikel 14.6	Artikel 54.7
—	Artikel 54.8
Artikel 14.7	Artikel 54.10

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 14.8	Artikel 54.11
—	Artikel 55.4
Artikel 15 första stycket	Artikel 56.1
Artikel 15 andra stycket	Artikel 56.2
Artikel 15 tredje stycket	Artikel 56.3
Artikel 15 fjärde stycket	Artikel 56.4
Artikel 15 femte stycket	Artikel 56.5
Artikel 15a	Artikel 57
Artikel 16	—
Artikel 17.1	Artikel 58.1
Artikel 17.2	—
Artikel 17.3	Artikel 58.2
Artikel 17.4	Artikel 58.3
Artikel 17.5	Artikel 58.4
Artikel 18	Artikel 59
Artikel 19	Artikel 60
—	Artikel 61
Artikel 20.1	—
—	Artikel 62.1
Artikel 20.2, inledningen	Artikel 62.2 första stycket, inledningen
Artikel 20.2 a	Artikel 62.2 första stycket a
—	Artikel 62.2 första stycket b
—	Artikel 62.2 första stycket c–h
Artikel 20.2 b	Artikel 62.2 första stycket i och artikel 62.2 andra stycket
Artikel 20.2 c	Artikel 62.2 första stycket j
Artikel 20.2 d	Artikel 62.2 första stycket k
Artikel 20.2 e	Artikel 62.2 första stycket l
Artikel 20.2 f	Artikel 62.2 första stycket m
Artikel 20.2 g	Artikel 62.2 första stycket n
Artikel 20.2 h	Artikel 62.2 första stycket o
Artikel 20.2 i	—
—	Artikel 62.2 första stycket p–z

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 20.3	Artikel 62.3
Artikel 20.4	Artikel 62.4
Artikel 20.5	Artikel 62.5
Artikel 20.6	Artikel 62.6
Artikel 20.7	Artikel 62.7
—	Artikel 62.8
Artikel 21	Artikel 63
—	Artikel 64
Artikel 22	Artikel 65
Artikel 23.1	Artikel 66.1
Artikel 23.2	Artikel 66.2
Artikel 23.3	Artikel 66.3
Artikel 23.4	Artikel 66.4
—	Artikel 66.5
Artikel 23.5	Artikel 66.6
Artikel 23.6	Artikel 66.7
Artikel 23.7	Artikel 66.8
Artikel 24.1	Artikel 67.1
Artikel 24.2	Artikel 67.2
Artikel 24.3	Artikel 67.3
—	Artikel 67.4
Artikel 25.1	Artikel 68.1
Artikel 25.2	Artikel 68.2
Artikel 25.3, inledningen	Artikel 68.3, inledningen
Artikel 25.3 a	Artikel 68.3 a
Artikel 25.3 b	Artikel 68.3 b
Artikel 25.3 c	Artikel 68.3 c
Artikel 25.3 d	—
—	Artikel 68.3 d
Artikel 25.3 e	Artikel 68.3 e
Artikel 25.3 f	Artikel 68.3 f
—	Artikel 68.3 g, h och i

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 25.3 g	Artikel 68.3 j
—	Artikel 68.3 k–r
Artikel 25.4	Artikel 68.4
—	Artikel 68.5
Artikel 26.1	Artikel 69.1
Artikel 26.2 första stycket	Artikel 69.2 första och tredje styckena
—	Artikel 69.2 andra stycket
—	Artikel 69.2 fjärde stycket
Artikel 26.2 andra stycket	Artikel 69.2 femte stycket
Artikel 26.3	Artikel 69.3
Artikel 26.4	Artikel 69.4
Artikel 26.5	Artikel 69.5 och 69.7
—	Artikel 69.6
Artikel 26a.1	Artikel 34.1
Artikel 26a.2 första stycket	Artikel 70.1 och 70.2
Artikel 26a.2 andra stycket	Artikel 70.3
Artikel 26a.2 tredje stycket	Artikel 70.4
Artikel 26a.3	Artikel 71.1 och 71.2
Artikel 26a.4	Artiklarna 70.5 och 71.3
—	Artikel 72
Artikel 27	Artikel 73
Artikel 28	Artikel 74
Artikel 29.1, inledningen	Artikel 75.1, inledningen
Artikel 29.1 första strecksatsen	Artikel 75.1 a
Artikel 29.1 andra strecksatsen	Artikel 75.1 b
—	Artikel 75.1 c
Artikel 29.1 tredje strecksatsen	Artikel 75.1 d
Artikel 29.1 fjärde strecksatsen	Artikel 75.1 e
Artikel 29.2	Artikel 75.2
Artikel 29.3	Artikel 75.3
Artikel 29.4	Artikel 75.4

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
Artikel 29.5	Artikel 75.5 och 75.6
Artikel 29.6	Artikel 75.7
Artikel 29.7	Artikel 75.8
Artikel 29.8	Artikel 75.9
Artikel 29.9	Artikel 75.10
Artikel 29.10	Artikel 75.11
Artikel 29.11 första stycket	Artikel 75.12
Artikel 29.11 andra stycket	—
—	Artikel 75.13
Artikel 30.1	Artikel 76.1
Artikel 30.2	Artikel 76.2
—	Artikel 76.3
Artikel 30.3	Artikel 76.4
Artikel 30.4	Artikel 76.5
Artikel 30.5	Artikel 76.6
Artikel 30.6	Artikel 76.7
Artikel 30.7	Artikel 76.8
Artikel 30.8	Artikel 76.9
—	Artikel 76.10
Artikel 30.9	Artikel 76.11
Artikel 31.1 och 31.2	Artikel 77.1
—	Artikel 77.2
Artikel 31.3	Artikel 77.3
—	Artikel 77.4
—	Artikel 78
Artikel 32	Artikel 79
—	Artikel 80
Artikel 33.1	Artikel 81.1 första stycket
Artikel 33.2	—
Artikel 33.2a	—
Artikel 33.2b	Artikel 81.1 andra stycket
Artikel 33.3	Artikel 81.2
—	Artikel 82
Artikel 34 första stycket	Artikel 83 första stycket

Förordning (EG) nr 2007/2004	Denna förordning
—	Artikel 83 andra stycket
Artikel 34 andra stycket	—
Artikel 34 tredje stycket	Artikel 83 tredje stycket
—	Bilaga I
—	Bilaga II

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1625**av den 14 september 2016****om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter är ansvariga för en lång rad uppgifter, som kan omfatta sjösäkerhet, sjöfartsskydd samt efterforsknings- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroller, tullkontroller, allmän brottsbekämpning och miljöskydd till havs. Europeiska sjösäkerhetsbyrån (nedan kallad *byrån*), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ⁽³⁾, och Europeiska fiskerikontrollbyrån, som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 768/2005 ⁽⁴⁾, bör därför, inom ramen för sina uppdrag, stärka sitt samarbete såväl med varandra som med de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter, för att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden och stödja konsekventa och kostnadseffektiva åtgärder.
- (2) Genomförandet av denna förordning påverkar inte fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna eller medlemsstaternas skyldigheter enligt internationella konventioner, såsom Förenta nationernas havsrättskonvention, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss, den internationella sjöräddningskonventionen, den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg, den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, samt andra relevanta internationella sjöfartsinstrument.
- (3) För att möjliggöra effektivt och ändamålsenligt stöd till nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter bör byrån använda den senaste tekniken, såsom fjärrstyrda luftfartygssystem.
- (4) Det är lämpligt att byråns styrelse görs fullt delaktig i beslutsfattandet om frågor som avses i denna förordning, vilka skulle kunna påverka byråns övriga uppgifter och dess budget, inklusive avtalet om samarbete mellan de tre byråerna.
- (5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽⁵⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Yttrande av den 16 mars 2016 (EUT C 177, 18.5.2016, s. 57).

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 6 juli 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 september 2016.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EUT L 208, 5.8.2002, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artikel ska införas i förordning (EG) nr 1406/2002:

"Artikel 2b

Europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter

1. Byrån ska i samarbete med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 (*), och Europeiska fiskerikontrollbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 768/2005 (**), var och en inom ramen för sitt uppdrag, stödja nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter på nationell nivå och unionsnivå samt, när så är lämpligt, på internationell nivå genom

- a) delning, sammanställning och analys av information från fartygsrapporteringsystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga för dessa byråer, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data,
- b) tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på den senaste tekniken, inbegripet rymdbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar,
- c) kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer och rekommendationer och genom fastställande av bästa praxis samt genom tillhandahållande av utbildning och utbyte av personal,
- d) förstärkt informationsutbyte och samarbete om kustbevakningsuppgifter, bland annat genom att analysera operativa utmaningar och framväxande risker på sjöfartsområdet,
- e) kapacitetsdelning genom planering och genomförande av multifunktionella insatser och genom ömsesidigt utbyte av tillgångar och andra resurser, i den utsträckning dessa åtgärder samordnas av byråerna och godtas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Närmare former för samarbete om kustbevakningsuppgifter mellan byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån ska, utan att det påverkar de befogenheter för byråns styrelse som anges i artikel 10.2, fastställas i ett samarbetsavtal, i enlighet med deras respektive uppdrag och de finansiella regler som är tillämpliga för dessa byråer. Ett sådant avtal ska godkännas av byråns styrelse samt av Europeiska fiskerikontrollbyråns och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns styrelser.

3. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån ställa till förfogande en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter. Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för informationsutbyte. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.

4. De uppgifter som anges i denna artikel ska inte negativt påverka byråns uppgifter enligt artikel 2 och ska inte inkräkta på medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter, i synnerhet i egenskap av flaggstater, hamnstater eller kuststater.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

(**) Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 september 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

I. KORČOK

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1626**av den 14 september 2016****om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter är ansvariga för en lång rad uppgifter som kan omfatta sjösäkerhet, sjöfartsskydd samt efterforsknings- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroller, tullkontroller, allmän brottsbekämpning och miljöskydd till havs.
- (2) Gemenskapens kontrollorgan för fiske, som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 768/2005 ⁽³⁾, allmänt kallad Europeiska fiskerikontrollbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ⁽⁴⁾, och Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽⁵⁾ stöder de nationella myndigheterna i utförandet av de flesta av dessa uppgifter.
- (3) Dessa byråer bör därför stärka sitt samarbete såväl med varandra som med de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter, för att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden och stödja konsekventa och kostnadseffektiva åtgärder.
- (4) Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör ges namnet Europeiska fiskerikontrollbyrån.
- (5) Förordning (EG) nr 768/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 768/2005 ska ändras på följande sätt:

1. I titeln och i artikel 1 ska orden "Gemenskapens kontrollorgan för fiske" ersättas med orden "Europeiska fiskerikontrollbyrån".

⁽¹⁾ Yttrande av den 25 maj 2016 (EUT C 303, 19.8.2016, s. 109).

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 6 juli 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 september 2016.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

2. I artikel 3 ska följande led läggas till:

”j) Det ska samarbeta med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... (*), och Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 (**), var och en inom ramen för sitt uppdrag, för att stödja de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter enligt artikel 7a i den här förordningen, genom att tillhandahålla tjänster, information, utrustning och utbildning samt genom att samordna multifunktionella insatser.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 7a

Europeiskt samarbete om kustbevakningstjänster

1. Kontrollorganet ska i samarbete med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån stödja nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter på nationell nivå och unionsnivå samt, när så är lämpligt, på internationell nivå genom

- a) delning, sammanställning och analys av information från fartygsrapporteringsystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga för dessa byråer, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data,
- b) tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på den senaste tekniken, inbegripet rymdbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar,
- c) kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer och rekommendationer och genom fastställande av bästa praxis samt genom tillhandahållande av utbildning och utbyte av personal,
- d) förstärkt informationsutbyte och samarbete om kustbevakningsuppgifter, bland annat genom att analysera operativa utmaningar och framväxande risker på sjöfartsområdet,
- e) kapacitetsdelning genom planering och genomförande av multifunktionella insatser och genom ömsesidigt utbyte av tillgångar och andra resurser, i den utsträckning dessa åtgärder samordnas av byråerna och godtas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Närmare former för samarbete om kustbevakningsuppgifter mellan kontrollorganet, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska fastställas i ett samarbetsavtal, i enlighet med deras respektive uppdrag och de finansiella regler som är tillämpliga för dessa byråer. Ett sådant avtal ska godkännas av kontrollorganets styrelse samt av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns och Europeiska sjösäkerhetsbyråns styrelser.

3. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, kontrollorganet, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ställa till förfogande en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter. Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för informationsutbyte. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 september 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

I. KORČOK

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV